

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΟΝΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΤΜΗΜΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΜΕΤΑΦΡΑΣΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΡΜΗΝΕΙΑΣ

**Κανονισμός σχετικά με τα πιστοποιητικά εμβολιασμού κατά της COVID-19,
ανάρρωσης από αυτή ή διαγνωστικού της ελέγχου (Κανονισμός για το πιστοποιητικό
COVID-19),**

Μετάφραση και Σχολιασμός

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΜΑΡΙΝΑ ΓΡΙΚΙΔΟΥ

Ξ2017066

ΜΕΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΕΝΤΡΩΤΗΣ - Α' ΕΠΙΒΛΕΠΩΝ

ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΒΡΑΙΛΑ – Β' ΕΠΙΒΛΕΠΟΥΣΑ

Κέρκυρα,

Φεβρουάριος 2022

Η σελίδα αυτή βρίσκεται σκόπιμα κενή.

Τίτλος: Κανονισμός σχετικά με τα πιστοποιητικά εμβολιασμού κατά της COVID-19, ανάρρωσης από αυτή ή διαγνωστικού της ελέγχου (Κανονισμός για το πιστοποιητικό COVID-19), Μετάφραση και Σχολιασμός

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος.....	5
1. Μετάφρασμα.....	6
2. Πρωτότυπο.....	23
3. Μεταφραστικός σχολιασμός.....	37
3.1. Εισαγωγή.....	37
3.2. Επικοινωνιακό πλαίσιο.....	37
3.3. Κειμενικός τύπος και Λειτουργίες κειμένου.....	39
3.4. Σκοπός κειμένου-πηγή και κειμένου-στόχος.....	40
3.5. Μεταφραστικά προβλήματα και επίλυση.....	40
3.5.1. Πραγματολογικά μεταφραστικά προβλήματα.....	41
3.5.2 Πολιτισμικά μεταφραστικά προβλήματα.....	42
3.5.3. Γλωσσικά μεταφραστικά προβλήματα.....	44
3.5.4. Ιδιάζοντα μεταφραστικά προβλήματα.....	45
Επίλογος.....	46
Βιβλιογραφία/Ηλεκτρονικά λεξικά/Ιστογραφία.....	47

Πρόλογος

Το παρόν αποτελεί Πτυχιακή Εργασία της Μαρίνας Γρικίδου, προπτυχιακής φοιτήτριας του Τμήματος Ξένων Γλωσσών, Μετάφρασης και Διερμηνείας του Ιονίου Πανεπιστημίου που εκπονήθηκε το ακαδημαϊκό έτος 2021-2022. Μέλη της Επιτροπής Εποπτείας αποτέλεσαν ο Καθηγητής Γεώργιος Κεντρωτής, ως πρώτος επιβλέπων, και η Ακαδημαϊκή Υπότροφος Δρ. Σταυρούλα Παρασκευή Βράιλα, ως δεύτερη επιβλέπουσα. Η εργασία αποτελείται από δύο βασικά μέρη, τη μετάφραση και τον σχολιασμό, του Κανονισμού που ορίστηκε από το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο σχετικά με τα πιστοποιητικά COVID-19 (πιστοποιητικό εμβολιασμού COVID-19, πιστοποιητικό ανάρρωσης COVID-19, πιστοποιητικό διαγνωστικού ελέγχου COVID-19), από το Άρθρο 1 έως το Άρθρο 21, και βρίσκεται σε ισχύ από 30 Νοεμβρίου 2021. Η επιλογή του θέματος βασίστηκε στην επικαιρότητα του ζητήματος που ταλανίζει ολόκληρη την υφήλιο: την πανδημία COVID-19. Ευλόγως, λοιπόν, μελετήθηκε ο τρόπος με τον οποίο μια χώρα, στη συγκεκριμένη περίπτωση η Ελβετία, εκδίδει τα πιστοποιητικά COVID-19, τόσο για τους Ελβετούς υπηκόους, όσο και για τους αλλοδαπούς. Παρακάτω ακολουθούν η παράθεση του μεταφράσματος, του πρωτοτύπου, καθώς και ο μεταφραστικός σχολιασμός.

1. Μετάφρασμα

818.102.2

Κανονισμός σχετικά με τα πιστοποιητικά εμβολιασμού κατά της COVID-19, ανάρρωσης από αυτή ή διαγνωστικού της ελέγχου

(Κανονισμός για το πιστοποιητικό COVID-19)

Από την 4η Ιουνίου 2021 (σε ισχύ από 30 Νοεμβρίου 2021)

Το *Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο*, βάσει του άρθρου 6α, παράγραφοι 1, 4 και 5, του νόμου για την COVID-19 της 25ης Σεπτεμβρίου 2020¹, αποφασίζει:

Πρώτη Ενότητα: Θέμα

Άρθρο 1

Ο παρών κανονισμός ρυθμίζει:

α) τη μορφή, το περιεχόμενο, την έκδοση και την ανάκληση των ακόλουθων πιστοποιητικών της COVID-19:

1. εμβολιασμός κατά της COVID-19 (πιστοποιητικό εμβολιασμού COVID-19),

¹ [SR 818.102](#)

2. ανάρρωση μετά από νόσηση από τον ιό Sars-CoV-2 (πιστοποιητικό ανάρρωσης COVID-19),
3. αρνητικό αποτέλεσμα διαγνωστικού τεστ έναντι του ιού Sars-CoV-2 (πιστοποιητικό διαγνωστικού ελέγχου COVID-19).

β) τις προδιαγραφές για την εγκυρότητα των πιστοποιητικών αυτών,

γ) την αναγνώριση των αντίστοιχων αλλοδαπών πιστοποιητικών,

δ) τα συστήματα πληροφοριών που διαχειρίζεται η Συνομοσπονδία σε σχέση με τα εν λόγω πιστοποιητικά,

ε) τις εφαρμογές που προσφέρει η Συνομοσπονδία για τους κατόχους πιστοποιητικών, καθώς και για αυτούς που τα ελέγχουν,

στ) τα καθήκοντα των ελβετικών καντονιών σε σχέση με την έκδοση και την ανάκληση των πιστοποιητικών,

ζ) ²την επιβολή εξόδων στους αιτούντες.

Δεύτερη Ενότητα: Έκδοση, μορφή και ανάκληση των πιστοποιητικών COVID-19

Άρθρο 2 Αίτηση

Όποιος επιθυμεί να αποκτήσει πιστοποιητικό COVID-19 πρέπει να υποβάλει αίτηση στον αρμόδιο εκδότη, σύμφωνα με το άρθρο 6 ή 7.

Άρθρο 3 Πληροφορίες και στοιχεία ταυτοποίησης του αιτούντος

I. Ο εκδότης ενημερώνει τον αιτούντα σχετικά με:

α) το είδος και την έκταση της επεξεργασίας δεδομένων που απαιτείται για τη δημιουργία και την υπογραφή του πιστοποιητικού COVID-19,

² Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 1ης Οκτωβρίου 2021, σε ισχύ από τις 11 Οκτωβρίου 2021 ([AS 2021 592](#)).

β) τις προϋποθέσεις, υπό τις οποίες ανακαλείται το εκδοθέν πιστοποιητικό.

- II. Ο εκδότης επαληθεύει την ταυτότητα του αιτούντος και, εάν κριθεί απαραίτητο, ζητά την προσκόμιση εγγράφου ταυτοποίησης για το σκοπό αυτό.

Άρθρο 4 Ανάκτηση του πιστοποιητικού COVID-19 από το σύστημα έκδοσης πιστοποιητικών COVID-19

- I. Ο εκδότης διαβιβάζει τις πληροφορίες που πρέπει να περιλαμβάνονται στο πιστοποιητικό στο σύστημα που διαχειρίζεται η Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Πληροφορικής, Συστημάτων και Τηλεπικοινωνιών (FOITT) για την έκδοση πιστοποιητικών COVID-19, σύμφωνα με το άρθρο 26.
- II. Το σύστημα εκδίδει το πιστοποιητικό και το διαβιβάζει στον εκδότη, υπό την προϋπόθεση ότι ο εκδότης με τη σειρά του διασφαλίζει τη διαβίβασή του ή την παράδοσή του στον αιτούντα.

Άρθρο 5 Διαβίβαση ή παράδοση του πιστοποιητικού COVID-19 στον αιτούντα

- I. Ο εκδότης εξασφαλίζει την άμεση και ασφαλή διαβίβαση ή παράδοση του πιστοποιητικού COVID-19 στον αιτούντα.
- II. Ο εκδότης είναι υπεύθυνος για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις προστασίας δεδομένων κατά τη διαβίβαση και την παράδοση. Ειδικότερα, πρέπει να διασφαλίζεται ότι ουδείς τρίτος δεν μπορεί να λάβει γνώση των πληροφοριών που περιέχονται στο πιστοποιητικό.
- III. Η Συνομοσπονδία μπορεί να προτείνει στα ελβετικά καντόνια να αναλάβουν την εκτύπωση των πιστοποιητικών σε έντυπη μορφή, καθώς και τη διαβίβασή τους στους αιτούντες.
- IV. Επιβαρύνει, ακόμη, τα ελβετικά καντόνια με τα έξοδα εκτύπωσης και διαβίβασης των πιστοποιητικών εμβολιασμού COVID-19 των ατόμων που εμβολιάζονται από τις 15 Ιουλίου 2021 και μετά.³

³ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 30ής Ιουνίου 2021, σε ισχύ από τις 3 Ιουλίου 2021([AS 2021 410](#)).

Άρθρο 6 Γενικές διατάξεις σχετικά με τους εκδότες πιστοποιητικών COVID-19

- I. Τα ελβετικά καντόνια και ο Αρχίατρος ορίζουν τους αντίστοιχους εκδότες για τα διαφορετικά είδη πιστοποιητικών COVID-19.
- II. Ως εκδότες ορίζονται φυσικά πρόσωπα, τα οποία:
 - α) διαθέτουν την απαιτούμενη εμπειρογνωμοσύνη για την αξιολόγηση των προϋποθέσεων για την έκδοση πιστοποιητικών,
 - β) χρησιμοποιούν συστήματα και προϊόντα πληροφορικής που τους επιτρέπουν να ταυτοποιούνται μοναδικά και να πιστοποιούνται με ασφάλεια,
 - γ) εγγυούνται τη συμμόρφωση με την ισχύουσα νομοθεσία, δηλαδή με τον παρόντα κανονισμό.
- III. Τα ελβετικά καντόνια και ο Αρχίατρος ενημερώνουν την FOITT για τους ορισθέντες εκδότες. Η αναφορά περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) όνομα, επώνυμο, διεύθυνση, διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και αριθμό τηλεφώνου του εκδότη,
 - β) λεπτομέρειες σχετικά με τον πάροχο ταυτοποίησης που χρησιμοποιείται και το αναγνωριστικό που χρησιμοποιεί ο εν λόγω πάροχος για την ταυτοποίηση του ενδιαφερόμενου προσώπου,
 - γ) λεπτομέρειες σχετικά με τα πιστοποιητικά που επιτρέπεται να εκδίδει ο εκδότης,
 - δ) ημερομηνία έναρξης και λήξης της ισχύος του συγκεκριμένου πιστοποιητικού.
- IV. Οι με την παρούσα καθοριζόμενοι ως αρμόδιοι εκδότες μπορούν να προσφεύγουν στις υπηρεσίες άλλων προσώπων, στα οποία έχουν το δικαίωμα να δίνουν οδηγίες, για την έκδοση πιστοποιητικών. Είναι, επίσης, υπεύθυνοι για τις πράξεις και τις παραλείψεις των προσώπων αυτών.
- V. Τα ελβετικά καντόνια και ο Αρχίατρος επιβλέπουν την έκδοση και την ανάκληση των πιστοποιητικών από τους εκδότες σύμφωνα με τους ισχύοντες κανονισμούς της Ομοσπονδίας και των καντονιών.
- VI. Ανακαλούν το πιστοποιητικό αυτό, εάν υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι ο εκδότης δεν πληροί πλέον τις προϋποθέσεις. Η ανάκληση ενός πιστοποιητικού αναφέρεται στην FOITT.

Άρθρο 7 Εκδότες με ευρύτερα δικαιώματα

I. Η διεκπεραίωση των αιτήσεων για πιστοποιητικό εμβολιασμού COVID-19 ή πιστοποιητικό ανάρρωσης COVID-19, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 1, ακόμη και αν ένας εκδότης, σύμφωνα με το άρθρο 6 δεν έχει πρόσβαση στο σχετικό ιατρικό ιστορικό ή στην πρωτογενή τεκμηρίωση για το σκοπό αυτό, διασφαλίζεται από τα ελβετικά καντόνια και τον Αρχίατρο στις ακόλουθες περιπτώσεις:⁴

α) εάν το άτομο εμβολιάστηκε ή ανάρρωσε στην Ελβετία,

β) εάν το άτομο εμβολιάστηκε ή ανάρρωσε στο εξωτερικό:

1. στην περίπτωση Ελβετών υπηκόων,
2. στην περίπτωση αλλοδαπών υπηκόων που δικαιούνται να εισέλθουν στην Ελβετία, σύμφωνα με το άρθρο 4, του κανονισμού 3 της COVID-19 της 19ης Ιουνίου 2020⁵ και μπορούν να αποδείξουν αξιόπιστα ότι σχεδιάζουν να εισέλθουν στην Ελβετία ή ότι βρίσκονται ήδη στην Ελβετία.⁶

II. Ορίζεται τουλάχιστον ένας εκδότης για τη διεκπεραίωση τέτοιου είδους αιτημάτων.

III. Η αίτηση για την έκδοση πιστοποιητικού εμβολιασμού COVID-19 ή πιστοποιητικού ανάρρωσης COVID-19, σύμφωνα με την παράγραφο 1, πρέπει να υποβάλλεται σε επίσημη γλώσσα του ελβετικού καντονιού, στην αγγλική γλώσσα ή να προσκομίζεται επίσημα επικυρωμένη μετάφραση σε μία από αυτές τις γλώσσες μαζί με τα έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 13, παράγραφος 2, στοιχείο γ) και 16.⁷

IV. Εάν υπάρχει οποιαδήποτε αμφιβολία ως προς τη γνησιότητα των υποβληθέντων εγγράφων, ο εκδότης μπορεί:

α) να απαιτήσει από τον αιτούντα:

1. να παρουσιαστεί αυτοπροσώπως,
2. να υποβάλει επίσημα επικυρωμένα έγγραφα,
3. να υποβάλει περαιτέρω πληροφορίες ή έγγραφα που είναι απαραίτητα για την αξιολόγηση της αίτησης·

⁴ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

⁵ [SR 818.101.24](#)

⁶ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 17ης Σεπτεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 20 Σεπτεμβρίου 2021 ([AS 2021 564](#)).

⁷ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 17ης Σεπτεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 20 Σεπτεμβρίου 2021 ([AS 2021 564](#)).

β) σύμφωνα με το άρθρο 62 του νόμου περί επιδημιών (Epidemic Diseases Act) της 28ης Σεπτεμβρίου 2012⁸, να λάβει περαιτέρω πληροφορίες από τις αρμόδιες αλλοδαπές αρχές.⁹

- V. Εάν εξακολουθούν να υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα των υποβληθέντων εγγράφων παρά τη λήψη των ανωτέρω μέτρων, ο εκδότης μπορεί να απορρίψει την αίτηση. Στην περίπτωση αυτή, ο αιτών δεν δικαιούται επιστροφή τυχόν καταβληθέντος τέλους.¹⁰

Άρθρο 8 Αυτοματοποιημένη διαδικασία για την έκδοση πιστοποιητικών ανάρρωσης COVID-19

- I. Για την έκδοση πιστοποιητικών ανάρρωσης COVID-19, τα ελβετικά καντόνια μπορούν να χρησιμοποιούν αυτοματοποιημένη διαδικασία για την ανάκτηση πληροφοριών σχετικά με τη νόσηση του αιτούντος από το πληροφοριακό σύστημα, σύμφωνα με το άρθρο 60 του νόμου περί επιδημιών της 28ης Σεπτεμβρίου 2012¹¹ και να τις συγκρίνουν με τις πληροφορίες της αίτησης.
- II. Για το σκοπό αυτό, μπορούν να θέσουν στη διάθεση του αιτούντος ένα ηλεκτρονικό έντυπο αίτησης που παρέχεται από τη Συνομοσπονδία.
- III. Εάν από τη σύγκριση με τα δεδομένα που ανακτήθηκαν από το σύστημα πληροφοριών προκύπτει ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις για την έκδοση πιστοποιητικού, το σύστημα έκδοσης πιστοποιητικών COVID-19 (άρθρο 26) εκδίδει το πιστοποιητικό.
- IV. Εάν το αποτέλεσμα της σύγκρισης είναι ασαφές ή αρνητικό, ο αρμόδιος καντονικός φορέας επικοινωνεί με τον αιτούντα και ελέγχει χειροκίνητα εάν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την έκδοση πιστοποιητικού.
- V. Τα ελβετικά καντόνια εξασφαλίζουν ότι ο αιτών μπορεί επίσης να υποβάλει την αίτηση σε έντυπη μορφή ή σε οποιαδήποτε άλλη κατάλληλη μορφή.

Άρθρο 9 Η μορφή των πιστοποιητικών COVID-19

⁸ [SR 818.101](#)

⁹ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 1ης Οκτωβρίου 2021, σε ισχύ από τις 11 Οκτωβρίου 2021 ([AS 2021 592](#)).

¹⁰ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 1ης Οκτωβρίου 2021, σε ισχύ από τις 11 Οκτωβρίου 2021 ([AS 2021 592](#)).

¹¹ [SR 818.101](#)

- I. Ο αιτών μπορεί να επιλέξει την έκδοση του πιστοποιητικού COVID-19 σε έντυπη ή ηλεκτρονική μορφή.
- II. Τα πιστοποιητικά COVID-19 φέρουν καθορισμένη ηλεκτρονική σφραγίδα της Ομοσπονδιακής Υπηρεσίας Δημόσιας Υγείας της Ελβετίας (FOPH) ως μέσο επαλήθευσης της γνησιότητας και της ακεραιότητας των πληροφοριών.
- III. Και οι δύο μορφές πιστοποιητικού εμφανίζουν το περιεχόμενό τους τόσο σε κείμενο αναγνώσιμο από τον άνθρωπο όσο και σε δισδιάστατο κώδικα αναγνώσιμο από μηχανήματα (κώδικας QR). Ωστόσο, ο κώδικας QR και τα δεδομένα που είναι αποθηκευμένα σε αυτόν σε σφραγισμένη ηλεκτρονική μορφή θεωρούνται επίσης πιστοποιητικό.
- IV. Τα πιστοποιητικά εκδίδονται σε μια από τις επίσημες γλώσσες της Συνομοσπονδίας που επιλέγει ο αιτών, καθώς και στην Αγγλική.
- V. Περιέχουν έναν μοναδικό αναγνωριστικό κωδικό επαλήθευσης του πιστοποιητικού.

Άρθρο 10 Η ανάκληση των πιστοποιητικών COVID-19

- I. Οι εκδότες, σύμφωνα με τα άρθρα 6 και 7, και οι αρμόδιες καντονικές αρχές ανακαλούν το πιστοποιητικό COVID-19 κατόπιν αιτήματος του κατόχου, εάν αποδείξει αξιόπιστα ότι:
 - α) το πιστοποιητικό περιέχει εσφαλμένες πληροφορίες, ή
 - β) έχουν εμφανιστεί επανειλημμένα σφάλματα κατά τον έλεγχο της γνησιότητας, της εγκυρότητας ή της ακεραιότητας του πιστοποιητικού.
- II. Η αίτηση ανάκλησης πρέπει να περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:
 - α) τον μοναδικό αναγνωριστικό κωδικό επαλήθευσης του πιστοποιητικού,
 - β) πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του κατόχου, στο βαθμό που είναι απαραίτητες για την αξιολόγηση των λόγων ανάκλησης, σύμφωνα με την παράγραφο 1, καθώς και τα περαιτέρω στοιχεία που απαιτούνται για την αξιολόγηση των λόγων αυτών.
- III. Ακόμα και αν δεν υπάρχει αίτημα, οι εκδότες υποχρεούνται να ανακαλέσουν χωρίς καθυστέρηση τα πιστοποιητικά που έχουν εκδώσει και τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού ή τα οποία πιστοποιούν γεγονότα που αποδεικνύονται ανακριβή.

- IV. Η FOITT και οι αρμόδιες καντονικές αρχές ανακαλούν τα πιστοποιητικά στη θέση του εκδότη, εάν ο εκδότης δεν το πράξει εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 3.
- V. Οι εκδότες, η FOITT, καθώς και οι αρμόδιες καντονικές αρχές ανακαλούν τα πιστοποιητικά στο σύστημα έκδοσης πιστοποιητικών COVID-19 (άρθρο 26), το οποίο διαβιβάζει τα αναγνωριστικά των ανακληθέντων πιστοποιητικών στο σύστημα ανάκτησης ανακληθέντων πιστοποιητικών (άρθρο 27).
- VI. Οι εκδότες, η FOITT, καθώς και οι αρμόδιες καντονικές αρχές τεκμηριώνουν την ανάκληση των πιστοποιητικών με τις ακόλουθες πληροφορίες:
- α) τον μοναδικό αναγνωριστικό κωδικό επαλήθευσης του πιστοποιητικού,
- β) πληροφορίες που καθιστούν σαφείς τους λόγους για τους οποίους ελήφθη η απόφαση ανάκλησης του πιστοποιητικού.¹²

Άρθρο 11 Χωρίς χρέωση

- I. Ο αιτών δεν χρεώνεται για την έκδοση ή την ανάκληση των πιστοποιητικών COVID-19, με εξαίρεση τις περιπτώσεις που ορίζονται στην παράγραφο 2 και στο άρθρο 26α, παράγραφος 3.¹³
- II. Τα ελβετικά καντόνια μπορούν να προβλέπουν ότι οι εκδότες έχουν τη δυνατότητα να χρεώνουν κατάλληλο μερίδιο του κόστους στις ακόλουθες περιπτώσεις:
- α) σε περίπτωση επανειλημμένης επανέκδοσης πιστοποιητικού λόγω απώλειας,
- β) κατά την έκδοση πιστοποιητικού σε πρόσωπα, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 3, τα οποία δεν έχουν τόπο κατοικίας ή, στην περίπτωση Ελβετών υπηκόων που ζουν στο εξωτερικό, δεν έχουν τον τελευταίο τόπο κατοικίας τους ή την κοινότητα καταγωγής τους στο οικείο καντόνι.¹⁴

¹² Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 17ης Σεπτεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 20 Σεπτεμβρίου 2021 ([AS 2021 564](#)).

¹³ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 1ης Οκτωβρίου 2021, σε ισχύ από τις 11 Οκτωβρίου 2021 ([AS 2021 592](#)).

¹⁴ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 17ης Σεπτεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 20 Σεπτεμβρίου 2021 ([AS 2021 564](#)).

Τρίτη Ενότητα: Γενικό περιεχόμενο όλων των πιστοποιητικών COVID-19

Άρθρο 12

- I. Όλα τα πιστοποιητικά COVID-19 περιέχουν τις ακόλουθες πληροφορίες, σύμφωνα με το παράρτημα 1:
- α) πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του κατόχου,
 - β) στοιχεία του εκδότη,
 - γ)¹⁵ ...
- II. Τα πιστοποιητικά COVID-19 σε αναγνώσιμη από τον άνθρωπο μορφή περιέχουν, επίσης, τις ακόλουθες πληροφορίες:
- α) μια γενική αναφορά σχετικά με την έννοια του πιστοποιητικού, σύμφωνα με το παράρτημα 1, αριθμός 3,
 - β)¹⁶ στην περίπτωση πιστοποιητικού εμβολιασμού COVID-19, σύμφωνα με το άρθρο 15, παράγραφος 3, πιστοποιητικό ανάρρωσης COVID-19, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 3, ...¹⁷: αναφορά ότι το πιστοποιητικό ισχύει για περιορισμένο χρονικό διάστημα και μόνο σε ορισμένες γεωγραφικές περιοχές.¹⁸

Τέταρτη Ενότητα: Πιστοποιητικά εμβολιασμού COVID-19

Άρθρο 13 Προϋποθέσεις

- I. Το πιστοποιητικό εμβολιασμού COVID-19 εκδίδεται για εμβόλια, τα οποία:
- α) διαθέτουν άδεια κυκλοφορίας στην Ελβετία,

¹⁵ Καταργήθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, με ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

¹⁶ Τροποποιήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 750](#)).

¹⁷ Τίθεται σε ισχύ στις 14 Δεκεμβρίου 2021.

¹⁸ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

β) διαθέτουν άδεια κυκλοφορίας από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Φαρμάκων για την ΕΕ σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 726/2004¹⁹,

γ) έχουν κατοχυρωθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ), ή

δ) έχουν αποδεδειγμένα την ίδια σύνθεση με εμβόλιο που έχει εγκριθεί, σύμφωνα με τα στοιχεία α), β) ή γ), αλλά διατίθενται στην αγορά από δικαιούχο της άδειας με διαφορετική ονομασία (αδειοδοτημένα προϊόντα).²⁰

II. Για κάθε δόση εκδίδεται πιστοποιητικό εμβολιασμού COVID-19:

α) κατά τη διάρκεια του εμβολιασμού,

β) σε μεταγενέστερη ημερομηνία μετά τον εμβολιασμό, εάν η διενέργεια του εμβολιασμού, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών, σύμφωνα με το άρθρο 14, προκύπτει από το ιατρικό ιστορικό ή την πρωτογενή τεκμηρίωση που διαθέτει ο εκδότης για τον αιτούντα,

γ) σε μεταγενέστερη ημερομηνία μετά τον εμβολιασμό, εάν δεν υπάρχει ιατρικό ιστορικό ή πρωτογενής τεκμηρίωση και η χορήγηση του εμβολιασμού, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 14, δύναται να διαπιστωθεί αξιόπιστα με ένα από τα ακόλουθα δικαιολογητικά:

1. διεθνές πιστοποιητικό εμβολιασμού, σύμφωνα με το υπόδειγμα του παραρτήματος 6, του Διεθνή Υγειονομικού Κανονισμού (2005) της 23ης Μαΐου 2005²¹, το οποίο αναφέρει το εμβόλιο που χορηγήθηκε και φέρει την υπογραφή και τη σφραγίδα της αρμόδιας αρχής,
2. επικυρωμένο πιστοποιητικό του διενεργηθέντος εμβολιασμού, το οποίο εκδίδεται από καντονικό κέντρο εμβολιασμού,
3. βιβλιάριο εμβολιασμού στο οποίο αναγράφεται το εμβόλιο που χορηγήθηκε και το οποίο φέρει την υπογραφή ή τη σφραγίδα της αρμόδιας αρχής στην Ελβετία,
4. οποιοδήποτε άλλο ελβετικό ή αλλοδαπό έγγραφο ισοδύναμο με ένα από τα έγγραφα που αναφέρονται στους αριθμούς 1-3.

¹⁹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ L 136 της 30.04.2004, σ. 1)- τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 2019/5, ΕΕ L 4 της 7.1.2018, σ. 24.

²⁰ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 17ης Σεπτεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 20 Σεπτεμβρίου 2021 ([AS 2021 564](#)).

²¹ [SR 0.818.103](#)

Δεύτερη διευκρίνιση: Στην περίπτωση των εμβολίων και των αδειοδοτημένων προϊόντων τους που δεν διαθέτουν άδεια κυκλοφορίας στην Ελβετία ούτε στην ΕΕ, αλλά επιτρέπονται βάσει της κατοχύρωσής τους σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης από τον ΠΟΥ, μπορεί να εκδοθεί πιστοποιητικό σε άτομα των ακόλουθων κατηγοριών, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος παρίσταται αυτοπροσώπως στα γραφεία του εκδότη:

- α) Ελβετοί υπήκοοι,
- β) αλλοδαποί υπήκοοι που κατέχουν άδεια βραχείας διαμονής, άδεια διαμονής, άδεια εγκατάστασης ή άδεια διασυννοριακής μετακίνησης εργαζομένου, σύμφωνα με τα άρθρα 32-35, του νόμου περί αλλοδαπών και ένταξής τους (FNIA) της 16ης Δεκεμβρίου 2005²³,
- γ) προσωρινά εισαγόμενα πρόσωπα, σύμφωνα με το άρθρο 83, παράγραφος 1, του FNIA,
- δ) άτομα που χρήζουν προστασίας, σύμφωνα με το άρθρο 66 του νόμου περί ασύλου της 26ης Ιουνίου 1998²⁴,
- ε) αιτούντες άσυλο με δελτίο ταυτότητας ή επικυρωμένο πιστοποιητικό, σύμφωνα με το άρθρο 30, του κανονισμού περί ασύλου 1 της 11ης Αυγούστου 1999²⁵,
- στ) κάτοχοι νομιμοποιητικού εγγράφου, σύμφωνα με το άρθρο 17, του κανονισμού του κράτους υποδοχής της 7ης Δεκεμβρίου 2007²⁶,
- ζ) κάτοχοι άδειας διαμονής με επικερδή απασχόληση, σύμφωνα με το άρθρο 22, παράγραφος 3, του κανονισμού του κράτους υποδοχής.²⁷

III. Πιστοποιητικά COVID-19, σύμφωνα με την παράγραφο 2, στοιχείο γ), μπορούν να εκδίδονται από τους εκδότες που αναφέρονται στο άρθρο 7 μόνο εάν ο ενδιαφερόμενος έχει εμβολιαστεί πλήρως, σύμφωνα με το παράρτημα 2, αριθμός 3.²⁸

²² Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 17ης Σεπτεμβρίου 2021 ([AS 2021 564](#)). Καταργήθηκε με τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, με ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

²³ [SR 142.20](#)

²⁴ [SR 142.31](#)

²⁵ [SR 142.311](#)

²⁶ [SR 192.121](#)

²⁷ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 17ης Σεπτεμβρίου 2021 ([AS 2021 564](#)). Διατύπωση σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

²⁸ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

Άρθρο 14²⁹ Περιεχόμενο

Εκτός από το γενικό περιεχόμενο όλων των πιστοποιητικών COVID-19, τα πιστοποιητικά εμβολιασμού COVID-19 περιέχουν τις λεπτομέρειες, σύμφωνα με το παράρτημα 2, σχετικά με τον εμβολιασμό COVID-19 που πραγματοποιήθηκε, και κυρίως εάν ο εμβολιασμός ολοκληρώθηκε πλήρως.

Άρθρο 15 Ισχύς

- I. Η έναρξη και η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών εμβολιασμού COVID-19 είναι σύμφωνη με το παράρτημα 2.
- II. Η περίοδος ισχύος αρχίζει το νωρίτερο την ημέρα χορήγησης της τελευταίας δόσης, υπό την προϋπόθεση ότι το εμβόλιο έχει χορηγηθεί πλήρως, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις του παραρτήματος 2.³⁰
- III. Στην περίπτωση ατόμων που δεν ανήκουν σε καμία από τις κατηγορίες που ορίζονται στο άρθρο 13, δεύτερη διευκρίνιση, τα πιστοποιητικά εμβολιασμού COVID-19 για τα εμβόλια και τα αδειοδοτημένα προϊόντα τους που δεν είναι εγκεκριμένα ούτε στην Ελβετία ούτε στην ΕΕ αλλά επιτρέπονται βάσει του καταλόγου έκτακτης ανάγκης του ΠΟΥ ισχύουν μόνο στην Ελβετία και για μέγιστο διάστημα 30 ημερών από την έκδοσή τους. Η ισχύς, ωστόσο, των εν λόγω πιστοποιητικών λήγει σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος 2, αριθμός 1.2.³¹

Πέμπτη Ενότητα: Πιστοποιητικά ανάρρωσης COVID-19

Άρθρο 16 Προϋποθέσεις

²⁹ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 30ής Ιουνίου 2021, σε ισχύ από τις 3 Ιουλίου 2021 ([AS 2021 410](#)).

³⁰ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 30ής Ιουνίου 2021, σε ισχύ από τις 3 Ιουλίου 2021 ([AS 2021 410](#)).

³¹ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 30 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

- I. Το πιστοποιητικό ανάρρωσης COVID-19 εκδίδεται όταν ένα άτομο έχει μολυνθεί από τον Sars-CoV-2 και έχει αναρρώσει. Η διαπίστωση ότι το άτομο έχει μολυνθεί από τον ιό πρέπει να βασίζεται στο θετικό αποτέλεσμα μιας μοριακής-βιολογικής ανάλυσης για τον Sars-CoV-2.
- II. Η αίτηση για την έκδοση πιστοποιητικού COVID-19 που δεν μπορεί να διεκπεραιωθεί με την αυτοματοποιημένη διαδικασία για την έκδοση πιστοποιητικών ανάρρωσης COVID-19 που αναφέρεται στο άρθρο 8 πρέπει να συνοδεύεται από τα ακόλουθα έγγραφα:

α) απόδειξη θετικής μοριακής-βιολογικής ανάλυσης για τον Sars-CoV-2 που περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. επώνυμο, όνομα και ημερομηνία γέννησης του αιτούντος,
2. ημερομηνία και ώρα λήψης του δείγματος,
3. όνομα και διεύθυνση του εξεταστικού κέντρου ή του ιδρύματος στο οποίο διεξήχθη η εξέταση.

β) επιβεβαίωση της λήξης της απομόνωσης ή ιατρικό πιστοποιητικό που επιβεβαιώνει την ανάρρωση από αρμόδια αρχή που ασκεί επίσημα καθήκοντα, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος και της διεύθυνσης της εν λόγω αρχής.³²

- III. Πιστοποιητικό ανάρρωσης COVID-19 εκδίδεται σε άτομα που έχουν ελεγχθεί για αντισώματα έναντι του Sars-CoV-2 και η εξέταση έχει βγει θετική, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) η δειγματοληψία διενεργήθηκε από φορέα στην Ελβετία, σύμφωνα με το παράρτημα 6, αριθμός 1.3.2, στοιχείο α), του κανονισμού 3 της COVID-19 της 19ης Ιουνίου 2020³³,
- β) η ανάλυση διενεργήθηκε από φορέα στην Ελβετία, σύμφωνα με το παράρτημα 6, αριθμός 1.3.2, στοιχείο β), του κανονισμού 3 της COVID-19,
- γ) η δειγματοληψία διενεργήθηκε μετά τις 15 Νοεμβρίου 2021,
- δ) ανιχνεύθηκε σαφώς θετική ορολογική ανάλυση με τη χρήση πιστοποιημένης ανοσολογικής δοκιμασίας με τη σήμανση CE σε μορφή ποσοτικοποιήσιμου αποτελέσματος.³⁴

³² Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 1ης Οκτωβρίου 2021, σε ισχύ από τις 11 Οκτωβρίου 2021 ([AS 2021 592](#)).

³³ [SR 818.101.24](#)

³⁴ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

- IV. Τα πιστοποιητικά ανάρρωσης COVID-19 που αναφέρονται στην παράγραφο 3 δύνανται να εκδίδονται μόνο από φορέα που αναφέρεται στο παράρτημα 6, σημείο 1.3.2, στοιχείο α), του κανονισμού 3 της COVID-19 ή από φορέα που αναφέρεται στο παράρτημα 6, σημείο 1.3.2, στοιχείο β), του κανονισμού 3 της COVID-19, ο οποίος έχει διοριστεί από τον εν λόγω φορέα για τη διενέργεια της ανάλυσης.³⁵

Άρθρο 17³⁶ Περιεχόμενο

Τα πιστοποιητικά ανάρρωσης COVID-19 περιέχουν, εκτός από το γενικό περιεχόμενο όλων των πιστοποιητικών COVID-19, την ένδειξη ότι το άτομο προσβλήθηκε από την COVID-19 ή ότι εξετάστηκε θετικά για αντισώματα έναντι της COVID-19, καθώς και τις ημερομηνίες των αντίστοιχων δειγματοληψιών και αναλύσεων, σύμφωνα με το παράρτημα 3, παράγραφος 2.

Άρθρο

18

Ισχύς

- I. Η έναρξη και η διάρκεια ισχύος των πιστοποιητικών ανάρρωσης COVID-19 είναι σύμφωνη με το παράρτημα 3.
- II. Η ισχύς του πιστοποιητικού ανάρρωσης COVID-19 που αναφέρεται στο άρθρο 16, παράγραφος 1, αρχίζει το νωρίτερο την ενδέκατη ημέρα μετά την επιβεβαίωση της μόλυνσης με θετικό αποτέλεσμα μοριακής-βιολογικής ανάλυσης για τον Sars-CoV-2.³⁷
- III. Η ισχύς του πιστοποιητικού ανάρρωσης COVID-19, σύμφωνα με το άρθρο 16, παράγραφος 3, αρχίζει το νωρίτερο την ημέρα της δειγματοληψίας.³⁸
- IV. Τα πιστοποιητικά ανάρρωσης COVID-19 που αναφέρονται στο άρθρο 16, παράγραφος 3, ισχύουν μόνο στην Ελβετία.³⁹

³⁵ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

³⁶ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

³⁷ Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

³⁸ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

³⁹ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

- V. Τα πιστοποιητικά ανάρρωσης COVID-19 που αναφέρονται στο άρθρο 16, παράγραφος 1, περιέχουν ημερομηνία λήξης συμβατή με τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΕ) 2021/953⁴⁰. Σύμφωνα με το παράρτημα 3, αριθμός 1.2, στοιχείο α), μπορούν να παραμείνουν σε ισχύ πέραν της καθορισμένης ημερομηνίας.⁴¹

Έκτη Ενότητα: Πιστοποιητικά διαγνωστικού ελέγχου COVID-19

Άρθρο 19 Προϋποθέσεις

- I. Πιστοποιητικό διαγνωστικού ελέγχου COVID-19 εκδίδεται σε περίπτωση αρνητικού αποτελέσματος:

α) μιας μοριακής-βιολογικής ανάλυσης για τον Sars-CoV-2 (*PCR*),
β)⁴² μιας ταχείας διαγνωστικής δοκιμής για τον Sars-CoV-2 (*Rapid Test*) για εξειδικευμένη χρήση, σύμφωνα με το άρθρο 24α του κανονισμού 3 της COVID-19 της 19ης Ιουνίου 2020⁴³, εκτός εάν βασίζεται σε δείγμα που λαμβάνεται μόνο από τη ρινική κοιλότητα ή σε δείγμα σάλιου.

⁴⁰ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/953 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2021, για τη θέσπιση πλαισίου για την έκδοση, επαλήθευση και αποδοχή διαλειτουργικών πιστοποιητικών που πιστοποιούν τον εμβολιασμό και τον διαγνωστικό έλεγχο COVID-19, καθώς και την ανάρρωση από τη μόλυνση COVID-19 (ψηφιακό πιστοποιητικό COVID της ΕΕ) με σκοπό τη διευκόλυνση της ελεύθερης κυκλοφορίας κατά τη διάρκεια της πανδημίας COVID-19. Διατυπώθηκε σύμφωνα με την ΕΕ L 211 της 15.6.2021, σ. 1.

⁴¹ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, σε ισχύ από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

⁴² Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό I του κανονισμού της 3ης Νοεμβρίου 2021, που ισχύει από τις 16 Νοεμβρίου 2021 ([AS 2021 653](#)).

⁴³ [SR 818.101.24](#)

¹ έως Η Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Δημόσιας Υγείας (FOPH) διατηρεί επικαιροποιημένο κατάλογο των ταχέων διαγνωστικών δοκιμών για τον Sars-CoV-2, σύμφωνα με την παράγραφο 1, στοιχείο β), και τον δημοσιεύει στον ιστότοπό του^{44, 45}

Πρώτη διευκρίνιση Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, δεν εκδίδονται πιστοποιητικά για αναλύσεις Sars-Cov-2 για τις οποίες η Συνομοσπονδία καταβάλλει το κόστος, σύμφωνα με το παράρτημα 6, αριθμοί 1.1.1, στοιχεία α)-ε), η), θ) αριθμός 1 και ι), 1.2.1, 1.4.1, στοιχεία α)-ε), η) αριθμός 1, θ) και μ), 2.1.1, στοιχείο γ), 2.2.1, στοιχείο γ), 3.1.1, στοιχείο γ) και 3.2.1, στοιχείο γ), του κανονισμού 3 της COVID-19.⁴⁶

- II. Οι αιτήσεις για πιστοποιητικά διαγνωστικού ελέγχου μπορούν να υποβληθούν το αργότερο κατά τη λήψη του δείγματος.

Άρθρο 20 Περιεχόμενο

Τα πιστοποιητικά διαγνωστικού ελέγχου COVID-19 περιέχουν, εκτός από το γενικό περιεχόμενο όλων των πιστοποιητικών COVID-19, τις λεπτομέρειες της διαγνωστικής δοκιμής που διενεργήθηκε, σύμφωνα με το παράρτημα 4.

Άρθρο 21 Ισχύς

- I. Η ισχύς των πιστοποιητικών διαγνωστικού ελέγχου COVID-19 αρχίζει από την έκδοσή τους.
- II. Η διάρκεια ισχύος είναι σύμφωνη με το παράρτημα 4.
- III. Το μέγιστο χρονικό διάστημα είναι 72 ώρες από τη λήψη του δείγματος.

⁴⁴ www.bag.admin.ch > Diseases > Infectious diseases: Outbreaks, Epidemics, Pandemics > Current outbreaks and epidemics > Coronavirus > Information for healthcare professionals > Specialist information on COVID-19 testing

⁴⁵ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό I του κανονισμού της 30ής Ιουνίου 2021, σε ισχύ από τις 3 Ιουλίου 2021 ([AS 2021 410](#)).

⁴⁶ Προστέθηκε με βάση τον αριθμό IV του κανονισμού της 25ης Αυγούστου 2021 ([AS 2021 507](#)). Διατυπώθηκε σύμφωνα με τον αριθμό III του κανονισμού της 1ης Οκτωβρίου 2021, σε ισχύ από τις 11 Οκτωβρίου 2021 ([AS 2021 594](#)).

2. Πρωτότυπο

818.102.2

Verordnung

über Zertifikate zum Nachweis einer Covid-19-Impfung, einer Covid-19-Genesung oder eines Covid-19-Testergebnisses

(Covid-19-Verordnung Zertifikate)

vom 4. Juni 2021 (Stand am 30. November 2021)

Der Schweizerische Bundesrat, gestützt auf Artikel 6a Absätze 1, 4 und 5 des Covid-19-Gesetzes vom 25. September 2020¹, verordnet:

¹ **SR 818.102**

1. Abschnitt: Gegenstand

Art. 1

Diese Verordnung regelt:

- a. Form, Inhalt, Ausstellung und Widerruf folgender Covid-19-Zertifikate zum Nachweis:
 1. einer gegen Covid-19 durchgeführten Impfung (Covid-19-Impf-zertifikat),
 2. einer Genesung nach einer Ansteckung mit Sars-CoV-2 (Covid-19-Genesungszertifikat),
 3. eines negativen Ergebnisses eines Tests auf Sars-CoV-2 (Covid-19-Testzertifikat);

- b. die Vorgaben zur Überprüfung dieser Zertifikate;
- c. die Anerkennung entsprechender ausländischer Zertifikate;
- d. die vom Bund betriebenen Informationssysteme im Zusammenhang mit diesen Zertifikaten;
- e. die vom Bund angebotenen Apps für die Zertifikatsinhaberinnen und -inhaber und für die Prüfenden;
- f. die Aufgaben der Kantone im Zusammenhang mit der Ausstellung und dem Widerruf der Zertifikate;
- g. ² die Auferlegung von Kosten an antragsstellende Personen.

² Eingefügt durch Ziff. I der V vom 1. Okt. 2021, in Kraft seit 11. Okt. 2021 (AS 2021 592).

2. Abschnitt: Ausstellung, Form und Widerruf von Covid-19-Zertifikaten

Art. 2 Antrag

Wer ein Covid-19-Zertifikat erhalten will, muss bei einer Ausstellerin oder einem Aussteller nach Artikel 6 oder 7 einen Antrag stellen.

Art. 3 Information und Identifikation der antragstellenden Person

¹ Die Ausstellerin oder der Aussteller informiert die antragstellende Person über:

- a. die Art und den Umfang der für die Erstellung und das Signieren des Covid-19-Zertifikats erforderlichen Datenbearbeitungen;
- b. die Voraussetzungen, unter denen das ausgestellte Zertifikat widerrufen wird.

² Sie oder er überprüft die Identität der antragstellenden Person und lässt sich zu diesem Zweck, soweit erforderlich, ein Ausweisdokument vorlegen.

Art. 4 Abruf des Covid-19-Zertifikats aus dem System zur Ausstellung von Covid-19-Zertifikaten

¹ Die Ausstellerin oder der Aussteller übermittelt dem System zur Ausstellung von Covid-19-Zertifikaten des Bundesamtes für Informatik und Telekommunikation (BIT) nach Artikel 26 die in das Zertifikat aufzunehmenden Angaben.

² Das System generiert das Zertifikat. Es übermittelt es der Ausstellerin oder dem Aussteller, sofern diese oder dieser für die Übermittlung oder Aushändigung an die antragstellende Person sorgt.

Art. 5 Übermittlung oder Aushändigung des Covid-19-Zertifikats an die antragstellende Person

¹ Die Ausstellerin oder der Aussteller sorgt für eine rasche und sichere Übermittlung oder Aushändigung des Covid-19-Zertifikats an die antragstellende Person.

² Sie oder er ist verantwortlich für die Einhaltung des Datenschutzes bei der Übermittlung oder Aushändigung. Insbesondere muss sichergestellt sein, dass Dritte keine Kenntnis der darin enthaltenen Informationen erhalten können.

³ Der Bund kann den Kantonen anbieten, den Druck der Zertifikate in Papierform sowie die Übermittlung von Zertifikaten an die antragstellende Person zu übernehmen.

⁴ Er stellt den Kantonen die Kosten für den Druck und die Übermittlung von Covid-19-Impfzertifikaten von Personen, die sich ab dem 15. Juli 2021 impfen lassen, in Rechnung.³

³ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 30. Juni 2021, in Kraft seit 3. Juli 2021 (AS 2021 410).

Art. 6 Allgemeine Bestimmungen über die Ausstellerinnen und Aussteller der Covid-19-Zertifikate

¹ Die Kantone und der Oberfeldarzt bezeichnen die jeweiligen Ausstellerinnen und Aussteller für die verschiedenen Arten von Covid-19-Zertifikaten.

² Als Ausstellerinnen oder Aussteller werden natürliche Personen bezeichnet, die:

- a. über die erforderlichen Fachkenntnisse zur Beurteilung der Voraussetzungen für die Ausstellung der Zertifikate verfügen;
- b. Informatiksysteme und -produkte verwenden, die es erlauben, Ausstellerinnen und Aussteller eindeutig zu identifizieren und sicher zu authentifizieren;
- c. Gewähr bieten für die Einhaltung des anwendbaren Rechts, namentlich dieser Verordnung.

³ Die Kantone und der Oberfeldarzt melden die bezeichneten Ausstellerinnen und Aussteller dem BIT. Die Meldung umfasst folgende Angaben:

- a. Vorname, Name, Adresse, E-Mail-Adresse und Telefonnummer der Ausstellerin oder des Ausstellers;
- b. Angaben zum verwendeten Identifizierungsanbieter und zur Kennung, unter der dieser die betreffende Person identifiziert;
- c. Angabe, welche Zertifikate die Ausstellerin oder der Aussteller ausstellen darf;
- d. Datum des Beginns und des Ablaufs der Gültigkeit der Bezeichnung.

⁴ Die bezeichneten Ausstellerinnen und Aussteller können weitere Personen, gegenüber denen sie das Weisungsrecht haben, für die Ausstellung von Zertifikaten beiziehen. Sie sind für die Handlungen und Unterlassungen dieser Personen verantwortlich.

⁵ Die Kantone und der Oberfeldarzt beaufsichtigen die Ausstellung und den Widerruf der Zertifikate durch die Ausstellerinnen und Aussteller nach den anwendbaren Vorschriften des Bundes und der Kantone.

⁶ Sie widerrufen eine Bezeichnung, wenn eindeutige Hinweise dafür vorliegen, dass die Ausstellerin oder der Aussteller die Voraussetzungen nicht mehr erfüllt. Sie melden den Widerruf einer Bezeichnung dem BIT.

Art. 7 Ausstellerinnen und Aussteller mit weitergehenden Rechten

¹ Die Kantone und der Oberfeldarzt sorgen dafür, dass in den nachstehenden Fällen Anträge auf Ausstellung eines Covid-19-Impfzertifikats oder eines Covid-19-Genesungszertifikats nach Artikel 16 Absatz 1 behandelt werden, auch wenn dafür keine Krankengeschichte oder Primärdokumentation bei einer Ausstellerin oder einem Aussteller nach Artikel 6 vorliegt:⁴

- a. für eine in der Schweiz erhaltene Impfung oder durchgemachte Erkrankung;
- b. für eine im Ausland erhaltene Impfung oder durchgemachte Erkrankung:
 - 1. von Schweizerinnen und Schweizern,
 - 2. von Ausländerinnen und Ausländern, die nach Artikel 4 der Covid-19-Verordnung 3 vom 19. Juni 2020⁵ zur Einreise berechtigt sind und glaubhaft machen, dass sie eine Einreise in die Schweiz planen oder sich bereits in der Schweiz befinden.⁶

² Sie bezeichnen für die Behandlung solcher Anträge mindestens eine Ausstellerin oder einen Aussteller.

³ Der Antrag auf Ausstellung eines Covid-19-Impfzertifikats oder eines Covid-19-Genesungszertifikats nach Absatz 1 muss zusammen mit den Unterlagen nach den Artikeln 13

Absatz 2 Buchstabe c und 16 in einer Amtssprache des Kantons, in Englisch oder in einer amtlich beglaubigten Übersetzung in einer dieser Sprachen eingereicht werden.⁷

⁴ Bestehen Zweifel an der Echtheit der eingereichten Unterlagen, so kann die Ausstellerin oder der Aussteller:

- a. verlangen, dass die Antragstellerin oder der Antragsteller:
 - 1. persönlich erscheint,
 - 2. amtliche Beglaubigungen der Unterlagen einreicht,
 - 3. weitere Informationen oder Unterlagen, die zur Beurteilung des Antrags notwendig sind, einreicht;
- b. unter Einhaltung von Artikel 62 des Epidemiengesetzes vom 28. September 2012⁸ weitere Informationen von zuständigen ausländischen Stellen einholen.⁹

⁵ Bestehen trotz Massnahmen weiterhin Zweifel an der Echtheit der Unterlagen, so kann die Ausstellerin oder der Aussteller den Antrag ablehnen. Die antragstellende Person hat diesfalls keinen Anspruch auf Rückerstattung einer allfällig bezahlten Gebühr.¹⁰

⁴ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

⁵ SR 818.101.24

⁶ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 17. Sept. 2021, in Kraft seit 20. Sept. 2021 (AS 2021 564).

⁷ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 17. Sept. 2021, in Kraft seit 20. Sept. 2021 (AS 2021 564).

⁸ SR 818.101

⁹ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 1. Okt. 2021, in Kraft seit 11. Okt. 2021 (AS 2021 592).

¹⁰ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 1. Okt. 2021, in Kraft seit 11. Okt. 2021 (AS 2021 592).

Art. 8 Automatisiertes Verfahren für die Ausstellung von Covid-19-Genesungszertifikaten

¹ Die Kantone können zur Ausstellung von Covid-19-Genesungszertifikaten in einem automatisierten Verfahren Angaben über die Genesung der antragstellenden Person aus dem Informationssystem nach Artikel 60 des Epidemiengesetzes vom 28. September 2012¹¹ abrufen und mit den Angaben im Antrag abgleichen lassen.

² Dazu können sie der antragstellenden Person ein vom Bund zur Verfügung gestelltes elektronisches Antragsformular zugänglich machen.

³ Ergibt der Abgleich mit den aus dem Informationssystem abgerufenen Daten, dass die Voraussetzungen für die Ausstellung eines Zertifikats erfüllt sind, so generiert das System zur Ausstellung von Covid-19-Zertifikaten (Art. 26) das Zertifikat.

⁴ Ergibt der Abgleich kein eindeutiges oder ein negatives Ergebnis, so nimmt die zuständige kantonale Stelle Rücksprache mit der antragstellenden Person und prüft manuell, ob die Voraussetzungen für die Ausstellung eines Zertifikats erfüllt sind.

⁵ Die Kantone sorgen dafür, dass die antragstellende Person den Antrag auch in Papierform und auf andere geeignete Weise stellen kann.

¹¹ SR 818.101

Art. 9 Form der Covid-19-Zertifikate

¹ Die Covid-19-Zertifikate werden nach Wahl der antragstellenden Person in Papierform oder in elektronischer Form ausgestellt.

² Sie sind mittels eines geregelten elektronischen Siegels des Bundesamtes für Gesundheit (BAG) auf Authentizität und Integrität der Informationen überprüfbar.

³ Beide Formen der Zertifikate stellen den Inhalt sowohl als menschenlesbaren Text als auch in einem zweidimensionalen maschinenlesbaren Code (Strichcode) dar. Als Zertifikat gelten jedoch auch der Strichcode und die in ihm gespeicherten Daten in elektronischer, gesiegelter Form.

⁴ Die Zertifikate werden in einer Amtssprache des Bundes nach Wahl der antragstellenden Person sowie in Englisch ausgestellt.

⁵ Sie enthalten eine eindeutige Zertifikatskennung.

Art. 10 Widerruf von Covid-19-Zertifikaten

¹ Die Ausstellerinnen und Aussteller nach den Artikeln 6 und 7 sowie die zuständigen kantonalen Behörden widerrufen ein Covid-19-Zertifikat auf Antrag der Inhaberin oder des Inhabers, wenn diese oder dieser glaubhaft darlegt, dass:

- a. das Zertifikat falsche Angaben enthält; oder
- b. bei der Überprüfung der Authentizität, Gültigkeit oder Integrität des Zertifikats wiederholt Fehler aufgetreten sind.

² Ein Antrag auf Widerruf muss folgende Angaben enthalten:

- a. die eindeutige Zertifikatskennung;
- b. Angaben über die Identität der Inhaberin oder des Inhabers, soweit für die Beurteilung der Widerrufsgründe nach Absatz 1 erforderlich, sowie die weiteren für die Beurteilung der Widerrufsgründe erforderlichen Angaben.

³ Die Ausstellerinnen und Aussteller sind verpflichtet, die von ihnen ausgestellten Zertifikate, die nicht den Vorgaben dieser Verordnung entsprechen oder Tatsachen bezeugen, die sich als unzutreffend herausstellen, auch ohne Antrag unverzüglich zu widerrufen.

⁴ Das BIT und die zuständigen kantonalen Behörden widerrufen Zertifikate anstelle der Ausstellerin oder des Ausstellers, wenn diese oder dieser es nicht innert nützlicher Frist nach Absatz 1 oder 3 tut.

⁵ Die Ausstellerinnen und Aussteller und das BIT sowie die zuständigen kantonalen Behörden nehmen den Widerruf im System zur Ausstellung von Covid-19-Zertifikaten (Art. 26) vor. Dieses übermittelt die Kennungen der widerrufenen Zertifikate dem System zur Abfrage von widerrufenen Zertifikaten (Art. 27).

⁶ Die Ausstellerinnen und Aussteller, das BIT sowie die zuständigen kantonalen Behörden dokumentieren den Widerruf von Zertifikaten mit folgenden Informationen:

- a. eindeutige Zertifikatskennung;
- b. Angaben, welche die Nachvollziehbarkeit des Entscheides über den Widerruf ermöglichen.¹²

¹² Eingefügt durch Ziff. I der V vom 17. Sept. 2021, in Kraft seit 20. Sept. 2021 (AS 2021 564).

Art. 11 Unentgeltlichkeit

¹ Die Ausstellung und der Widerruf von Covid-19-Zertifikaten sind mit Ausnahme der Fälle nach Absatz 2 und nach Artikel 26a Absatz 3 für die antragstellende Person kostenlos.¹³

² Die Kantone können vorsehen, dass die Ausstellerinnen und Aussteller in den folgenden Fällen eine angemessene Kostenbeteiligung erheben können:

- a. bei wiederholter Neuausstellung infolge Verlusts eines Zertifikats;
- b. bei der Ausstellung eines Zertifikats an Personen nach Artikel 7 Absatz 3, die keinen Wohnsitz oder, im Falle von Auslandschweizerinnen und Auslandschweizern, nicht ihre letzte Wohnsitz- oder ihre Heimatgemeinde im betreffenden Kanton haben.¹⁴

¹³ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 1. Okt. 2021, in Kraft seit 11. Okt. 2021 (AS 2021 592).

¹⁴ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 17. Sept. 2021, in Kraft seit 20. Sept. 2021 (AS 2021 564).

3. Abschnitt: Allgemeiner Inhalt aller Covid-19-Zertifikate

Art. 12

¹ Alle Covid-19-Zertifikate enthalten die folgenden Angaben nach Anhang 1:

- a. Angaben zur Identität der Inhaberin oder des Inhabers;
- b. Angaben zum Herausgeber;
- c. ¹⁵ ...

² In menschenlesbarer Form enthalten Covid-19-Zertifikate zusätzlich die folgenden Angaben:

- a. einen allgemeinen Hinweis zur Bedeutung des Zertifikats nach Anhang 1 Ziffer 3;
- b. ¹⁶ wenn es sich um ein Covid-19-Impfzertifikat nach Artikel 15 Absatz 3, ein Covid-19-Genesungszertifikat nach Artikel 16 Absatz 3 ...¹⁷ handelt: einen Hinweis auf die beschränkte zeitliche und örtliche Gültigkeit des Zertifikats nach Anhang 1 Ziffer 4.¹⁸

¹⁵ Aufgehoben durch Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, mit Wirkung seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

¹⁶ Berichtigung vom 24. Nov. 2021 (AS 2021 750).

¹⁷ Tritt am 14. Dez. 2021 in Kraft.

¹⁸ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

4. Abschnitt: Covid-19-Impfzertifikate

Art. 13 Voraussetzungen

¹ Ein Covid-19-Impfzertifikat wird für Impfstoffe ausgestellt, die:

- a. über eine Zulassung in der Schweiz verfügen;
- b. über eine Zulassung der Europäischen Arzneimittelagentur für die EU gemäss der Verordnung (EG) Nr. 726/2004¹⁹ verfügen;
- c. gemäss dem «WHO Emergency Use Listing» zugelassen sind; oder
- d. nachweislich dieselbe Zusammensetzung wie ein nach den Buchstaben a, b oder c zugelassener Impfstoff aufweisen, jedoch von einem Lizenznehmer unter anderem Namen in Verkehr gebracht werden (Lizenzprodukte).²⁰

² Ein Covid-19-Impfzertifikat wird für jede Dosis ausgestellt:

- a. bei der Impfung;
- b. zu einem späteren Zeitpunkt nach der Impfung, wenn die Vornahme der Impfung einschliesslich der Angaben nach Artikel 14 aus der Krankengeschichte oder Primärdokumentation hervorgeht, die der Ausstellerin oder dem Aussteller über die antragstellende Person vorliegt;
- c. zu einem späteren Zeitpunkt nach der Impfung, wenn keine Krankengeschichte oder Primärdokumentation vorliegt und die Vornahme der Impfung einschliesslich der Angaben nach Artikel 14 aus einem der folgenden Belege verlässlich hervorgeht:
 - 1. internationale Impfbescheinigung nach dem Muster der Anlage 6 der Internationalen Gesundheitsvorschriften (2005) vom 23. Mai 2005²¹ mit Angabe des verabreichten Impfstoffs und mit der Unterschrift und dem Stempel der verantwortlichen Stelle,
 - 2. Bestätigung der vorgenommenen Impfung, die von einem kantonalen Impfzentrum ausgestellt wurde,
 - 3. Impfausweis mit Angabe des verabreichten Impfstoffs und mit der Unterschrift oder dem Stempel der verantwortlichen Stelle in der Schweiz,
 - 4. sonstiger in- oder ausländischer Nachweis, der einem der in den Ziffern 1–3 genannten Belege gleichwertig ist.

2bis ...²²

^{2ter} Für Impfstoffe, die weder in der Schweiz noch für die EU, aber gemäss dem «WHO Emergency Use Listing» zugelassen sind, sowie deren Lizenzprodukte wird ein Zertifikat für Angehörige folgender Personenkategorien nur dann ausgestellt, wenn die Person persönlich bei der Ausstellerin oder beim Aussteller erscheint:

- a. Schweizerinnen oder Schweizer;
- b. Ausländerinnen oder Ausländer mit einer Kurzaufenthalts-, Aufenthalts-, Niederlassungs- oder Grenzgängerbewilligung nach den Artikeln 32–35 des Ausländer- und Integrationsgesetzes vom 16. Dezember 2005²³ (AIG);
- c. vorläufig Aufgenommene nach Artikel 83 Absatz 1 AIG;
- d. Schutzbedürftige nach Artikel 66 des Asylgesetzes vom 26. Juni 1998²⁴;
- e. asylsuchende Personen mit einem Ausweis oder einer Bestätigung nach Artikel 30 der Asylverordnung 1 vom 11. August 1999²⁵;
- f. Personen mit einer Legitimationskarte nach Artikel 17 der Gaststaatverordnung vom 7. Dezember 2007²⁶;

g. Personen mit einem Ci-Ausweis nach Artikel 22 Absatz 3 der Gaststaatverordnung.²⁷

³ Covid-19-Zertifikate nach Absatz 2 Buchstabe c können nur von Ausstellerinnen und Ausstellern nach Artikel 7 bei einer vollständigen Impfung nach Anhang 2 Ziffer 3 ausgestellt werden.²⁸

¹⁹ Verordnung (EG) Nr. 726/2004 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 31. März 2004 zur Festlegung von Gemeinschaftsverfahren für die Genehmigung und Überwachung von Human- und Tierarzneimitteln und zur Errichtung einer Europäischen Arzneimittel-Agentur, ABl. L 136 vom 30.04.2004, S. 1; zuletzt geändert durch Verordnung (EU) Nr. 2019/5, ABl. L 4 vom 7.1.2018, S. 24.

²⁰ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 17. Sept. 2021, in Kraft seit 20. Sept. 2021 (AS 2021 564).

²¹ SR 0.818.103

²² Eingefügt durch Ziff. I der V vom 17. Sept. 2021 (AS 2021 564). Aufgehoben durch Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, mit Wirkung seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

²³ SR 142.20

²⁴ SR 142.31

²⁵ SR 142.311

²⁶ SR 192.121

²⁷ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 17. Sept. 2021 (AS 2021 564). Fassung gemäss Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

²⁸ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

Art. 14²⁹ Inhalt

Covid-19-Impfzertifikate enthalten neben dem allgemeinen Inhalt aller Covid-19-Zertifikate die Angaben nach Anhang 2 zur vorgenommenen Covid-19-Impfung, namentlich die Angabe, ob die Impfung vollständig erfolgt ist.

²⁹ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 30. Juni 2021, in Kraft seit 3. Juli 2021 (AS 2021 410).

Art. 15 Gültigkeit

¹ Beginn und Dauer der Gültigkeit von Covid-19-Impfzertifikaten richten sich nach Anhang 2.

² Die Gültigkeit beginnt frühestens am Tag der Verabreichung der letzten Dosis, sofern der Impfstoff nach den Anforderungen von Anhang 2 vollständig verimpft wird.³⁰

³ Covid-19-Impfzertifikate für Impfstoffe, die weder in der Schweiz noch für die EU, aber gemäss dem «WHO Emergency Use Listing» zugelassen sind, sowie für deren Lizenzprodukte, sind für Personen, die nicht einer der Personenkategorien nach Artikel 13 Absatz 2ter angehören, nur in der Schweiz und für höchstens 30 Tage ab der Ausstellung gültig; die Gültigkeit endet jedoch in jedem Fall gemäss den Bestimmungen von Anhang 2 Ziffer 1.2.³¹

³⁰ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 30. Juni 2021, in Kraft seit 3. Juli 2021 (AS 2021 410).

³¹ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 30. Nov. 2021 (AS 2021 653).

5. Abschnitt: Covid-19-Genesungszertifikate

Art. 16 Voraussetzungen

¹ Ein Covid-19-Genesungszertifikat wird ausgestellt, wenn eine Person sich mit Sars-CoV-2 angesteckt hat und als genesen gilt. Der Befund, dass die Person sich angesteckt hat, muss sich auf ein positives Ergebnis einer molekularbiologischen Analyse auf Sars-CoV-2 stützen.

² Ein Antrag auf Ausstellung eines Covid-19-Zertifikats, der nicht im automatisierten Verfahren für die Ausstellung von Covid-19-Genesungszertifikaten nach Artikel 8 verarbeitet werden kann, muss folgende Unterlagen umfassen:

- a. Nachweis eines positiven Ergebnisses einer molekularbiologischen Analyse auf Sars-CoV-2, der folgende Angaben enthält:
 1. Name, Vorname und Geburtsdatum der antragstellenden Person,
 2. Datum und Uhrzeit der Probenentnahme,
 3. Name und Adresse des Testzentrums oder der Institution, wo der Test durchgeführt wurde;
- b. Bestätigung der Aufhebung der Absonderung oder ärztliche Bestätigung der Genesung von einer zuständigen Stelle mit behördlichen Aufgaben einschliesslich Name und Adresse dieser Stelle.³²

³ Ein Covid-19-Genesungszertifikat wird für einen positiven Test auf Sars-CoV-2-Antikörper ausgestellt, sofern:

- a. die Probeentnahme von einer Einrichtung nach Anhang 6 Ziffer 1.3.2 Buchstabe a der Covid-19-Verordnung 3 vom 19. Juni 2020³³ in der Schweiz durchgeführt wurde;

- b. die Analyse von einer Einrichtung nach Anhang 6 Ziffer 1.3.2 Buchstabe b Covid-19-Verordnung 3 in der Schweiz durchgeführt wurde;
- c. die Probeentnahme nach dem 15. November 2021 durchgeführt wurde;
- d. bei der Analyse mithilfe eines mit CE-Kennzeichnung zertifizierten Immunessays in Form eines quantifizierbaren Ergebnisses eine eindeutig positive Serologie festgestellt wurde.³⁴

⁴ Covid-19-Genesungszertifikate nach Absatz 3 dürfen nur von einer Einrichtung nach Anhang 6 Ziffer 1.3.2 Buchstabe a der Covid-19-Verordnung 3 oder einer von einer solchen Einrichtung mit der Durchführung der Analyse beauftragten Einrichtung nach Anhang 6 Ziffer 1.3.2 Buchstabe b der Covid-19-Verordnung 3 ausgestellt werden.³⁵

³² Eingefügt durch Ziff. I der V vom 1. Okt. 2021, in Kraft seit 11. Okt. 2021 (AS 2021 592).

³³ SR 818.101.24

³⁴ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

³⁵ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

Art. 17³⁶ Inhalt

Covid-19-Genesungszertifikate enthalten neben dem allgemeinen Inhalt aller Covid-19-Zertifikate die Angabe, dass die Person an Covid-19 erkrankt war oder positiv auf Covid-19-Antikörper getestet wurde, sowie die Daten der entsprechenden Probeentnahmen und Analysen nach Anhang 3 Ziffer 2.

³⁶ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

Art. 18 Gültigkeit

¹ Beginn und Dauer der Gültigkeit von Covid-19-Genesungszertifikaten richten sich nach Anhang 3.

² Die Gültigkeit eines Covid-Genesungszertifikats nach Artikel 16 Absatz 1 beginnt frühestens am elften Tag, nachdem die Ansteckung mit einem positiven Ergebnis einer molekularbiologischen Analyse auf Sars-CoV-2 nachgewiesen wurde.³⁷

³ Die Gültigkeit eines Covid-Genesungszertifikats nach Artikel 16 Absatz 3 beginnt frühestens am Tag der Probeentnahme.³⁸

⁴ Covid-19-Genesungszertifikate nach Artikel 16 Absatz 3 sind nur in der Schweiz gültig.³⁹

⁵ Covid-19-Genesungszertifikate nach Artikel 16 Absatz 1 enthalten ein Ablaufdatum, das mit den Anforderungen der Verordnung (EU) 2021/953⁴⁰ kompatibel ist. Sie können gemäss Anhang 3 Ziffer 1.2 Buchstabe a über das eingetragene Datum hinaus gültig sein.⁴¹

³⁷ Fassung gemäss Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

³⁸ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

³⁹ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

⁴⁰ Verordnung (EU) 2021/953 des Europäischen Parlaments und des Rates vom 14. Juni 2021 über einen Rahmen für die Ausstellung, Überprüfung und Anerkennung interoperabler Zertifikate zur Bescheinigung von COVID-19-Impfungen und -Tests sowie der Genesung von einer COVID-19-Infektion (digitales COVID-Zertifikat der EU) mit der Zielsetzung der Erleichterung der Freizügigkeit während der COVID-19-Pandemie, Fassung gemäss ABl. L 211 vom 15.6.2021, S. 1.

⁴¹ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

6. Abschnitt: Covid-19-Testzertifikate

Art. 19 Voraussetzungen

¹ Ein Covid-19-Testzertifikat wird ausgestellt bei einem negativen Ergebnis:

- a. einer molekularbiologischen Analyse auf Sars-CoV-2;
- b. ⁴² eines Sars-CoV-2-Schnelltests zur Fachanwendung nach Artikel 24a Absatz 1 der Covid-19-Verordnung 3 vom 19. Juni 2020⁴³, ausser er basiert auf einer Probeentnahme nur aus dem Nasenraum oder auf einer Speichelprobe.

^{1bis} Das BAG führt eine aktualisierte Liste der Sars-CoV-2-Schnelltests nach Absatz 1 Buchstabe b und veröffentlicht sie auf seiner Website^{44, 45}.

^{1ter} In Abweichung von Absatz 1 dürfen für Analysen auf Sars-CoV-2, bei denen der Bund nach Anhang 6 Ziffern 1.1.1 Buchstaben a–e, h, i Ziffer 1 und j, 1.2.1, 1.4.1 Buchstaben a–e, h Ziffer 1, i und m, 2.1.1 Buchstabe c, 2.2.1 Buchstabe c, 3.1.1 Buchstabe c sowie 3.2.1 Buchstabe c der Covid-19-Verordnung 3 die Kosten übernimmt, keine Zertifikate ausgestellt werden.⁴⁶

² Anträge auf Ausstellung von Testzertifikaten können spätestens anlässlich der Probeentnahme gestellt werden.

⁴² Fassung gemäss Ziff. I der V vom 3. Nov. 2021, in Kraft seit 16. Nov. 2021 (AS 2021 653).

⁴³ **SR 818.101.24**

⁴⁴ www.bag.admin.ch > Krankheiten > Infektionskrankheiten: Ausbrüche, Epidemien, Pandemien > Aktuelle Ausbrüche und Epidemien > Coronavirus > Informationen für Gesundheitsfachpersonen > Fachinformationen über die Covid-19-Testung.

⁴⁵ Eingefügt durch Ziff. I der V vom 30. Juni 2021, in Kraft seit 3. Juli 2021 (**AS 2021 410**).

⁴⁶ Eingefügt durch Ziff. IV der V vom 25. Aug. 2021 (**AS 2021 507**). Fassung gemäss Ziff. III der V vom 1. Okt. 2021, in Kraft seit 11. Okt. 2021 (**AS 2021 594**).

Art. 20 Inhalt

Covid-19-Testzertifikate enthalten neben dem allgemeinen Inhalt aller Covid-19-Zertifikate die Angaben zum durchgeführten Test nach Anhang 4.

Art. 21 Gültigkeit

¹ Die Gültigkeit von Covid-19-Testzertifikaten beginnt mit deren Ausstellung.

² Die Dauer der Gültigkeit richtet sich nach Anhang 4.

³ Sie beträgt höchstens 72 Stunden ab der Probeentnahme.

3. Μεταφραστικός σχολιασμός

3.1. Εισαγωγή

Το αντικείμενο της παρούσας εργασίας αποτελείται από τη μετάφραση του Κανονισμού σχετικά με τα πιστοποιητικά COVID-19 (πιστοποιητικό εμβολιασμού COVID-19, πιστοποιητικό ανάρρωσης COVID-19, πιστοποιητικό διαγνωστικού ελέγχου COVID-19) που ορίστηκε από το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο, βάσει του άρθρου 6α, παράγραφοι 1, 4 και 5, του νόμου για την COVID-19 της 25ης Σεπτεμβρίου 2020. Πρόκειται για μία απόφαση που αφορά τον τρόπο έκδοσης, την εγκυρότητα, το περιεχόμενο, καθώς και την ανάκληση των παραπάνω πιστοποιητικών, των οποίων χρήστες είναι τόσο οι Ελβετοί υπήκοοι, όσο και οι αλλοδαποί. Τα υγειονομικά πιστοποιητικά είναι πλέον απαραίτητα για κάθε κάτοικο της Ελβετίας, καθώς το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο ανακοίνωσε την υποχρεωτική επίδειξή τους για την είσοδο σε εστιατόρια ή μπαρ, αλλά και για να πάει κάποιος να δει μια ταινία, μια έκθεση ή για να παρακολουθήσει ένα αθλητικό γεγονός σε εσωτερικό χώρο.

Η πανδημία του κορονοϊού που προκαλεί την ασθένεια COVID-19 είναι το σημαντικότερο γεγονός της γενιάς μας. Από τις αρχές του 2020, η οικονομική δραστηριότητα και η κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα όλων των χωρών του κόσμου επηρεάστηκαν σημαντικά. Ολόκληρη η ανθρωπότητα καλείται να αντιμετωπίσει έναν κοινό εχθρό, για πρώτη φορά σε τέτοια κλίμακα. Συνεπώς, και όλοι οι πολιτικοί ηγέτες οφείλουν να λάβουν συγκεκριμένα μέτρα για την εξάλειψη του ιού, διατηρώντας συλλογικό πνεύμα.

3.2. Επικοινωνιακό πλαίσιο

Το προς μετάφραση κείμενο αποτελεί νομική πράξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με γλώσσα-πηγή τη γερμανική και γλώσσα-στόχος την ελληνική. Πομπός του Κανονισμού, του κειμένου-πηγή, όπως ήδη έχει αναφερθεί, είναι το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο, η επταμελής, δηλαδή, ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Ελβετίας. Τα μέλη εκλέγονται για θητεία τεσσάρων χρόνων, με το καθένα να είναι επικεφαλής ενός υπουργείου και εναλλάσσονται στη θέση του προέδρου κάθε χρόνο. Το Συμβούλιο ασκεί την εκτελεστική εξουσία, εισάγει νομοσχέδια προς ψήφιση και διεξάγει διαπραγματεύσεις με άλλα κράτη. Ο εν λόγω Κανονισμός αποφασίστηκε στις 4 Ιουνίου 2021, βάσει του άρθρου 6α παράγραφοι 1, 4 και 5, του νόμου για την COVID-19 της 25ης Σεπτεμβρίου 2020, ενώ βρίσκεται σε ισχύ από τις 30 Νοεμβρίου 2021. Δεδομένου αυτού,

δέκτες αποτελούν όλοι οι Ελβετοί υπήκοοι, αλλά και όλοι οι αλλοδαποί, που έχουν ή θέλουν να συμπληρώσουν αίτηση για πιστοποιητικό COVID-19, καθώς και οι αρμόδιοι εκδότες. Το θέμα του Κανονισμού δεν είναι άλλο, πέρα από την έκδοση, την ισχύ, το περιεχόμενο, καθώς και την ανάκληση αυτών των πιστοποιητικών, τα οποία έχουν γίνει κομμάτι της καθημερινότητάς μας και έχουν αντίκτυπο τόσο σε οικονομικό, όσο και σε κοινωνικο-πολιτικό επίπεδο.

Είναι σαφές ότι τα νομικά κείμενα καλύπτουν μια ευρύτατη θεματολογία, ως προς το περιεχόμενό τους, λόγω του μεγάλου εύρους των ζητημάτων που ρυθμίζονται από το Δίκαιο σήμερα και καλύπτουν σχεδόν το σύνολο της ανθρώπινης δραστηριότητας. Επομένως, δεν πρέπει να μας κάνει εντύπωση ότι η ορολογία του Κανονισμού είναι επηρεασμένη τόσο από το πεδίο της νομικής και πολιτικής, όσο και από εκείνο της ιατρικής και της οικονομίας. Λόγου χάρη, στο κείμενο συναντάμε τους όρους “Epidemiengesetzes”, “Unentgeltlichkeit”, “Grenzgängerbewilligung”, “Asylverordnung”. Ωστόσο, η πλειοψηφία των όρων ανήκει στον ευρύτερο τομέα της ιατρικής λόγω της τεχνικής θεματολογίας του κειμένου. Άλλωστε, τα νομικά κείμενα εμφανίζουν και μεγάλο βαθμό διακειμενικότητας, καθώς παραπέμπουν σε άλλα νομικά κείμενα, τα οποία, συνήθως, είναι απαραίτητα για την κατανόηση του προς μετάφραση κειμένου. Γι’ αυτόν το λόγο, καθ’ όλη την έκταση του κειμένου-πηγή συναντάμε υποσημειώσεις που οδηγούν σε διάφορες ιστοσελίδες, οι οποίες μεταφέρονται εξίσου και στο κείμενο-στόχος.

Ορίζοντας το νέο επικοινωνιακό πλαίσιο του κειμένου-στόχος, ο πομπός παραμένει ο ίδιος, ενώ ως δέκτες του κειμένου-στόχος παρουσιάζονται πλέον όσοι κατέχουν την ελληνική, οι οποίοι θέλουν να ενημερωθούν για τους νόμους που ισχύουν όσον αφορά τα πιστοποιητικά COVID-19 στην Ελβετία. Σχετικά με το χρόνο και το χώρο μεταξύ των δύο κειμένων, δεν υπάρχει χωρο-χρονική απόκλιση, αλλά συγχρονία. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, αυτό συμβαίνει επειδή η πανδημική κρίση αποτελεί κοινό πρόβλημα, που απαιτεί κοινές λύσεις και αποφάσεις σε διεθνές επίπεδο. Πόσο μάλλον όταν αναφερόμαστε στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο οποίο επικρατούν ίδιες κοινωνικές συνθήκες, είναι γεγονός ότι η πανδημία έχει προκαλέσει εξάλειψη των συνόρων και έχει, ταυτόχρονα, εκμηδενίσει τη χωρο-χρονική απόσταση. Έτσι, η Ευρώπη μετατρέπεται σε ένα μεγάλο ενιαίο κράτος, το οποίο μάχεται για τη σωστή αντιμετώπιση, την ενημέρωση και την προστασία έναντι του κορονοϊού. Γι’ αυτό το λόγο, κατά τη διάρκεια της μεταφραστικής διαδικασίας δε χρειάστηκαν πολλές πολιτισμικές μετατοπίσεις και επεξηγήσεις.

3.3. Κειμενικός τύπος και Λειτουργίες κειμένου

Ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία για τη μελέτη των κειμένων, τόσο σε θεωρητικό όσο και σε πρακτικό επίπεδο, είναι η τυπολογία τους, καθώς αυτή αποτελεί σημαντικό εργαλείο κατανόησης της δομής, του περιεχομένου και της λειτουργίας τους. Στη μεταφρασεολογία έχει παραδοσιακά υιοθετηθεί η τυπολογία της Reiss, η οποία δίνει το έναυσμα στον μεταφραστή να ιεραρχήσει τα επίπεδα ισοδυναμίας που πρέπει να ενστερνιστεί στο πλαίσιο ενός συγκεκριμένου μεταφραστικού σκοπού (Reiss και Vermeer, 1984). Για τον προσδιορισμό του κειμενικού τύπου, η Reiss προτείνει μια νέα τυπολογία κειμένων, η οποία βασίζεται στην κατηγοριοποίηση του Karl Bühler για τις τρεις λειτουργίες του γλωσσικού σημείου (απεικόνιση, έκφραση, έκκληση), ενώ ταυτόχρονα λαμβάνει υπ' όψιν τις αντίστοιχες διαστάσεις της γλώσσας (λογική, αισθητική, διαλογική). Έτσι, γίνεται διάκριση μεταξύ πληροφοριακών, εκφραστικών και προτρεπτικών κειμένων (Γραμμενίδης κ.α., 2015: 50). Με βάση αυτή τη θεωρία, ο εν λόγω Κανονισμός ανήκει στην κατηγορία ενός πληροφοριακού κειμένου, εφόσον έχει ως στόχο να πληροφορήσει τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα σχετικά με τη διαδικασία απόκτησης ενός πιστοποιητικού COVID-19.

Ένα ακόμη χαρακτηριστικό ανάλυσης του κειμένου-πηγή αποτελούν και οι λειτουργίες του κειμένου. Σύμφωνα με τον Karl Bühler υπάρχουν τρεις βασικές λειτουργίες της γλώσσας: η αναφορική, η εκφραστική και η κλητική. Σε αυτές τις κατηγορίες, προσθέτει αργότερα ο Roman Jakobson άλλη μια, την φατική λειτουργία. Όλες οι προαναφερθείσες κατηγορίες υποδιαιρούνται, μάλιστα, σε υπο-λειτουργίες (Nord, 2014: 97-98).

Στο εν λόγω κείμενο η επικρατέστερη είναι η αναφορική, η οποία σχετίζεται με την αναφορά στα αντικείμενα ή στα φαινόμενα του πραγματικού ή φανταστικού κόσμου (Nord, 2014: 98). Αντικείμενο αναφοράς στο κείμενο είναι η πανδημία COVID-19, εξαιτίας της οποίας κατέστη απαραίτητη η κατοχή πιστοποιητικών που αποδεικνύουν τον εμβολιασμό, τον διαγνωστικό έλεγχο ή/και την ανάρρωση έπειτα από νόσηση από τον ιό. Επιπλέον, έχουν οριστεί οι αρμόδιοι εκδότες αυτών των πιστοποιητικών. Μέσα από κάθε άρθρο του Κανονισμού, λοιπόν, παρουσιάζεται λεπτομερώς ολόκληρη η διαδικασία, αλλά και οι προϋποθέσεις έκδοσης και ανάκλησης των πιστοποιητικών.

3.4. Σκοπός κειμένου-πηγή και κειμένου-στόχος

Σύμφωνα με τη Θεωρία του Σκοπού, «η βασική αρχή που καθορίζει κάθε μεταφραστική διαδικασία είναι ο στόχος της συνολικής μεταφραστικής δράσης» (Nord, 2014).

Ο σκοπός, δηλαδή, είναι αυτός που καθορίζει τους παραλήπτες, τον χρόνο πρόσληψης, το μέσο και την αιτία δημιουργίας του. Οι ρυθμιστικοί κανόνες κατατέθηκαν από το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο στις 4 Ιουνίου 2021 και τέθηκαν σε ισχύ από τις 30 Νοεμβρίου του ίδιου έτους, με αφορμή τον εμβολιασμό, τη διενέργεια διαγνωστικών ελέγχων έναντι του ιού, αλλά και τη νόσηση από αυτόν εν καιρώ πανδημίας. Έτσι, ως παραλήπτης ορίζεται κάθε πολίτης της Ελβετίας, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να έχει στην κατοχή του αποδείξεις για τα παραπάνω μέσω της έκδοσης πιστοποιητικού έπειτα από αίτησή του. Το μέσο μετάδοσης είναι ο γραπτός λόγος. Ειδικότερα, ένα νομικό κείμενο απαιτεί ακρίβεια και σαφήνεια ως προς τη γλωσσική του διατύπωση, ώστε να καθίστανται κατανοητά στους αποδέκτες των νόμων τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις τους. Ο χρόνος πρόσληψης υφίσταται από τη στιγμή που κατατέθηκαν οι αποφάσεις σε μορφή ρυθμιστικών κανόνων. Ο σκοπός, ακόμη, ορίζει το ύφος, τη γλώσσα και τη δομή του κειμένου.

Ωστόσο, το που και για ποιο σκοπό πρόκειται να χρησιμοποιηθεί το κείμενο-στόχος παίζει πολύ πιο σπουδαίο ρόλο στην παραγωγή του από τον ρόλο που παίζει το κείμενο-πηγή, το οποίο δημιουργήθηκε για διαφορετικό κοινό, διαφορετικό πολιτισμό και προς τον σκοπό κάλυψης διαφορετικών αναγκών.

3.5. Μεταφραστικά προβλήματα και επίλυση

Προκειμένου ο μεταφραστής να ανταπεξέλθει καλύτερα στα «αντικειμενικά»

προβλήματα της μετάφρασης, η Nord προτείνει το διαχωρισμό τους σε τέσσερις κατηγορίες:

Πραγματολογικά προβλήματα: προκύπτουν από την αντιπαράθεση των δύο διαφορετικών επικοινωνιακών πλαισίων του κειμένου-πηγή και του κειμένου-στόχος (Nord, 2014: 148)

Πολιτισμικά προβλήματα: προκύπτουν από την αντιπαραβολική σύγκριση μεταξύ των νορμών και των συμβάσεων του κειμένου-πηγή και του κειμένου-στόχος (Nord, 2014: 149)

Γλωσσικά προβλήματα: προκύπτουν από τις δομικές διαφορές στο λεξιλόγιο, στη σύνταξη και τα υπερτεμαχικά στοιχεία μεταξύ των δύο γλωσσών (Nord, 2014: 150)

Ιδιάζοντα προβλήματα: προβλήματα άρρηκτα συνδεδεμένα με ένα συγκεκριμένο κείμενο-πηγή, οι λύσεις των οποίων δεν μπορούν να γενικευτούν και, έτσι, ο μεταφραστής πρέπει να δράσει δημιουργικά (Nord, 2014: 152)

Η επίλυση αυτών των προβλημάτων θα πρέπει, σύμφωνα με τη Nord, να ξεκινάει από την πραγματολογική μακροδομή προς τα κάτω στο πολιτισμικό επίπεδο και, στη συνέχεια, πιο κάτω στη γλωσσική μικροδομή. Η διαδικασία αντιμετώπισης των μεταφραστικών ζητημάτων από «πάνω προς τα κάτω» είναι αυτό που ονομάζεται «διαδικασία top-down».

3.5.1. Πραγματολογικά μεταφραστικά προβλήματα

Πρωτίστως, αξίζει να αναφερθεί η διαφορά μεταξύ των δεκτών του κειμένου-πηγή και του κειμένου-στόχος. Το κείμενο-πηγή απευθύνεται σε ελβετικό κοινό, το οποίο είναι άμεσα ενδιαφερόμενο, ενώ το κείμενο-στόχος, απευθύνεται σε έμμεσα ενδιαφερόμενο κοινό, που δεν είναι άλλο από το ελληνικό, με σκοπό την πληροφόρησή του. Επιπλέον, καθώς οι ρυθμιστικοί κανόνες κατατέθηκαν από το Ελβετικό Ομοσπονδιακό Συμβούλιο τον Ιούνιο και αφορούσαν τη δεδομένη στιγμή, πραγματοποιείται χρονική απόκλιση. Παρόλα αυτά, οι χρόνοι σύνταξης του κειμένου-πηγή διατηρήθηκαν και στο κείμενο-στόχος, κερδίζοντας έτσι αμεσότητα.

Ένα δεύτερο πρόβλημα αποτελεί και το γεγονός ότι το κείμενο-πηγή και το κείμενο-στόχος επικεντρώνονται σε διαφορετικές πραγματικότητες. Με αφορμή τη ραγδαία εξάπλωση της πανδημίας, δημιουργήθηκε μια χρονική απόσταση, καθώς πήρε άλλες διαστάσεις στην Ελβετία και πέρασε σε άλλη χρονική φάση. Μολονότι και στη χώρα μας το τίμημα της πανδημίας είναι αρκετά δημοφιλές, με αποτέλεσμα το αναγνωστικό κοινό να αντιλαμβάνεται τη θεματολογία του κειμένου, υπάρχει απόκλιση ως προς τη σοβαρότητα της κατάστασης, δεδομένου ότι το δεύτερο κύμα στην Ελβετία προκάλεσε μεγάλο πόνο, τόσο σε σωματικό, όσο και σε ψυχολογικό επίπεδο. Οι παρόντες ρυθμιστικοί κανόνες, όπως προαναφέρθηκε, κοινοποιήθηκαν τον Ιούνιο του 2021 και βρίσκονται σε ισχύ από τον Νοέμβριο. Από τότε, όμως, έχουν τροποποιηθεί πολλάκις και συνεχίζουν μέχρι και σήμερα. Η αλλαγή αυτή, δίνει στο ελληνικό κοινό, το οποίο κρίνει τις αποφάσεις της Ελβετικής Ομοσπονδίας με τα σημερινά δεδομένα, κρίνει δηλαδή μεταγενέστερα, τη δυνατότητα να τις αμφισβητήσει. Μείζονος σημασίας αποτελεί και η διαφορά στη δομή των κρατών. Η Ελβετία ή Ελβετική Συνομοσπονδία αποτελείται από 26 καντόνια και ημικαντόνια και, έτσι, οι αποφάσεις που λαμβάνονται πιθανώς να διαφέρουν ανά την επικράτεια, πράγμα το οποίο δεν ισχύει για την Ελλάδα.

Η γλώσσα που χρησιμοποιείται στο κείμενο-πηγή είναι τα “Hochdeutsch”, τα λεγόμενα Νέα Υψηλά Γερμανικά, και συγκεκριμένα τα “Schweizer Hochdeutsch” (Νέα Υψηλά Γερμανικά της Ελβετίας), καθώς πρόκειται για επίσημο γραπτό λόγο. Στο κείμενο-στόχος, λοιπόν, αυτό το χαρακτηριστικό διατηρήθηκε και χρησιμοποιήθηκε ακαδημαϊκή γλώσσα. Ακόμη, καθώς το κείμενο διακατέχεται από υβριδικότητα, δόθηκε προτεραιότητα στη διατήρηση του νομικού χαρακτήρα του. Μάλιστα, στο κείμενο-στόχος δεν παρατηρούνται αποκλίσεις στο ύφος, στη δομή και τη μορφολογία που να οφείλονται σε ιδεολογικά χαρακτηριστικά.

Ένα παράδειγμα πραγματολογικού μεταφραστικού προβλήματος αποτελεί η πρόταση “Die Kantone und der Oberfeldarzt beaufsichtigen die Ausstellung und den Widerruf der Zertifikate durch die Ausstellerinnen und Aussteller nach den anwendbaren Vorschriften des Bundes und der Kantone.”. Η επίβλεψη, δηλαδή, της έκδοσης και της ανάκλησης των πιστοποιητικών γίνεται με βάση τους ισχύοντες κανονισμούς της Ομοσπονδίας και των καντονιών. Όπως προαναφέρθηκε, όμως, η Ελλάδα αποτελεί ενιαίο κράτος και τέτοιου είδους κανονισμοί θα ίσχυαν από όλη την επικράτεια.

3.5.2. Πολιτισμικά μεταφραστικά προβλήματα

Σε αυτή την κατηγορία εντάσσονται θεσμοί, ιδρύματα και νομοθετικά σώματα που είναι άγνωστα στο ελληνικό κοινό και δεν ανταποκρίνονται στην ελληνική πραγματικότητα. Αρχικά, παρατηρούνται προβλήματα που σχετίζονται με τις αναφορές σε νόμους, όπως “Epidemiengesetz” και “Ausländer- und Integrationsgesetz”. Σε αυτή την περίπτωση, εφαρμόζονται διάφορες στρατηγικές, ώστε να γίνουν κατανοητοί από τους Έλληνες αναγνώστες. Ειδικότερα, στους παραπάνω όρους, εφόσον δεν υπάρχουν αντίστοιχοι νόμοι στην ελληνική, επιλέχθηκε να αποδοθούν περιφραστικά και έπειτα, να δοθεί σε παρένθεση η αγγλική απόδοση ή συντομογραφία τους (“Epidemic Diseases Act” και “FNIA”, αντίστοιχα), ώστε να διευκολυνθεί η αναζήτησή τους. Επιπρόσθετα, συναντώνται σε μεγάλο βαθμό οι όροι “Bundesrat”, “Bundesamt für Informatik und Telekommunikation”, “Bund” και “Bundesamt für Gesundheit”. Όσον αφορά τους όρους “Bundesrat” και “Bund”, οι οποίοι αποτελούν ορόσημο για την Ελβετία, μεταφράστηκαν ως «Ομοσπονδία» και «Συνομοσπονδία», αντίστοιχα, για να μπορέσει να τους κατανοήσει ο αναγνώστης του πολιτισμού-στόχος. Για τους όρους “Bundesamt für Informatik und Telekommunikation” και “Bundesamt für Gesundheit” εφαρμόστηκε η ίδια στρατηγική που επιλέχθηκε για τους νόμους, δηλαδή

περιφραστική εξήγηση και αγγλική συντομογραφία σε παρένθεση (“FOITT” και “FORH”, αντίστοιχα).

Επιπρόσθετα, θεωρήθηκε απαραίτητη και η προσθήκη επεξήγησης σε ορισμένα σημεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο όρος “Kanton” («καντόνι»). Όπως έχει προαναφερθεί, το ελβετικό κράτος αποτελείται από καντόνια, δηλαδή περιοχές μικρής έκτασης που αντιστοιχούν χονδρικά στις κομητείες και τους νομούς. Ωστόσο, κάθε ομοσπονδιακό κράτος διαιρείται σε καντόνια. Επομένως, στη συγκεκριμένη περίπτωση προστέθηκε ο επιθετικός προσδιορισμός «ελβετικά» για να επιτευχθεί η διάκριση και να καταλάβει το ελληνικό κοινό τη διαφορά.

Μια ακόμη σημαντική προσθήκη έγινε στο σημείο αναφοράς των διαγνωστικών ελέγχων έναντι του ιού (Άρθρο 19). Συγκεκριμένα, στο κείμενο-στόχος δίπλα στις φράσεις «μιας μοριακής-βιολογικής ανάλυσης για τον Sars-CoV-2» και «μιας ταχείας διαγνωστικής δοκιμής για τον Sars-CoV-2», προστέθηκαν σε παρένθεση οι αποδόσεις τους στην αγγλική γλώσσα, “PCR” και “Rapid Test”, αντίστοιχα. Σκοπός αυτής της προσθήκης ήταν η καλύτερη κατανόησή τους από το ελληνικό αναγνωστικό κοινό, το οποίο είναι πιο εξοικειωμένο σε αυτές, καθώς γίνεται καθημερινά χρήση τους.

Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι υπάρχει πληθώρα ειδικών όρων, συγκεκριμένα όρων που σχετίζονται με την πανδημία του κορονοϊού. Ένας από αυτούς είναι και το “Covid-19-Genesungszertifikat”, όπου η λέξη “Genesung” κατά λέξη σημαίνει «ανάρρωση». Επομένως, όλη η φράση μεταφράζεται ως «πιστοποιητικό ανάρρωσης COVID-19». Το ελληνικό κοινό, όμως, είναι περισσότερο εξοικειωμένο με την απόδοση «πιστοποιητικό νόσησης COVID-19» και γι’ αυτό το λόγο θα έπρεπε να γίνει μετατόπιση. Ωστόσο, αποφασίστηκε να διατηρηθεί το απόλυτο ισοδύναμο του όρου (aka «ανάρρωση»), έτσι ώστε να επιτευχθεί νομική ισοδυναμία. Ως «νομική ισοδυναμία» ορίζεται η επίτευξη όχι απλώς ταυτότητας νοήματος μεταξύ του κειμένου-πηγή και του κειμένου-στόχου, αλλά και επίτευξη απόδοσης των προθέσεων του προσώπου ή οργάνου (νομοθέτη, δικηγόρου, δικαστή κ.λπ.) που παρήγαγε το κείμενο-πηγή, δηλαδή ταυτότητα προστασιακού περιεχομένου, προσληκτικής αξίας και αποτελέσματος, καθώς και προθετικότητας (Κριμπάς 2009: 41).

3.5.3. Γλωσσικά μεταφραστικά προβλήματα

Κατά τη μεταφραστική διαδικασία παρατηρήθηκαν εξίσου και γλωσσικά προβλήματα. Ένα από τα επικρατέστερα αποτελούν οι σύνθετες λέξεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι οι όροι “Genesungszertifikat”, “Impfzertifikat”, “Asylverordnung”, “Personenkategorien”, “Kurzaufenthalts-, Aufenthalts-, Niederlassungs- oder Grenzgängerbewilligung”, “Lizenzprodukte”, “Testzertifikat”, “Legitimationskarte”. Είναι ευρέως γνωστό ότι η γερμανική γλώσσα αποτελεί μία συνθετική γλώσσα, η οποία για να εκφράσει τα νοήματά της βασίζεται στη δημιουργία και τη χρήση σύνθετων λέξεων. Για την απόδοσή τους, λοιπόν, στην ελληνική γλώσσα ο μεταφραστής καλείται να ακολουθήσει την τεχνική της περιφράσης, ξεκινώντας από το τελευταίο συνθετικό της γερμανικής. Αυτή η στρατηγική εφαρμόστηκε και σε όλες τις παραπάνω σύνθετες λέξεις.

Σε αυτή την κατηγορία προβλημάτων ανήκει και η σύνταξη. Η γερμανική γλώσσα είναι γνωστή για τη σύνθετη συντακτική της δομή και τον μακροπερίοδο λόγο. Έτσι, η απόδοση του νοήματος σε μια άλλη γλώσσα κατά τη μεταφραστική διαδικασία παρουσιάζει δυσκολίες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η πρόταση “Die Kantone und der Oberfeldarzt sorgen [...] bei einer Ausstellerin oder einem Aussteller nach Artikel 6 vorliegt:”, η οποία παρουσιάζει περίπλοκη σύνταξη. Για να εξασφαλιστεί, λοιπόν, η απαιτούμενη κατανόηση από το αναγνωστικό κοινό, η πρόταση αυτή μεταφέρθηκε με παθητική σύνταξη στο κείμενο-στόχος.

Εξίσου σημαντική είναι και η χρήση ουσιαστικών και στα δύο γένη, όπως “Ausstellerin oder Aussteller”, “Zertifikatsinhaberinnen oder –inhaber” και “Schweizerinnen oder Schweizer”. Στην πρώτη περίπτωση, για παράδειγμα, ενώ υπάρχει αντίστοιχη απόδοση «εκδότης ή εκδότρια», επιλέχθηκε η παράβλεψη του θηλυκού γένους, καθώς κάτι τέτοιο δε θα ήταν δόκιμο στην ελληνική γλώσσα και θα προκαλούσε σύγχυση. Επιπλέον, σκοπός ήταν να διατηρηθεί ένα πιο γενικό πλαίσιο.

Ακρωνύμια ή αρκτικόλεξα ονομάζονται οι βραχυγραφίες, οι οποίες, όμως, διαφέρουν από τις συντομογραφίες ως προς τη φωνολογική τους αντιμετώπιση, καθώς μπορούν να διαβαστούν ως ολοκληρωμένη λέξη (Κελάνδριας, 2007: 57). Στο συγκεκριμένο κείμενο-πηγή υπάρχει μόνο ο όρος “COVID-19”, ο οποίος επαναλαμβάνεται διαρκώς. Ωστόσο, είναι πλέον παγκοσμίως διαδεδομένος με αυτή τη μορφή, με αποτέλεσμα η αυτούσια μεταφορά του στο κείμενο-στόχος να θεωρηθεί μονόδρομος.

Τέλος, στα γλωσσικά προβλήματα κατατάσσεται και το δάνειο, όπου «δάνειο είναι η λέξη, η οποία μεταφέρεται αυτούσια ή προσαρμόζεται στη μορφολογία και φωνολογία της γλώσσας-

στόχος» (Τσίγκου, 2011). Παράδειγμα αποτελεί η φράση “WHO Emergency Use Listing”. Έπειτα από έρευνα στην επίσημη ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποδείχτηκε ότι δεν υπάρχει απόλυτη ισοδυναμία της φράσης. Συνεπώς, η απόδοσή της στο ελληνικό κείμενο έγινε περιφραστικά, δηλαδή «κατοχύρωση σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ)».

3.5.4. Ιδιάζοντα μεταφραστικά προβλήματα

Τελευταία, αλλά εξίσου σημαντική, κατηγορία είναι τα ιδιάζοντα προβλήματα. Σε όλη την έκταση του κειμένου-πηγή παρατηρείται μακρο- και μικροπερίοδος λόγος, με πολύ συχνή χρήση δευτερευουσών προτάσεων. Παράδειγμα αποτελεί η πρόταση “Die Ausstellerinnen und Aussteller sind verpflichtet, die von ihnen ausgestellten Zertifikate, [...], auch ohne Antrag unverzüglich zu widerrufen.”. Στην περίπτωση αυτή, ήταν εφικτή η απλοποίηση της πρότασης και η αφαίρεση πολλών «κομμάτων» κατά τη μεταφραστική διαδικασία, ώστε να προσαρμοστεί στα ελληνικά δεδομένα. Στο κείμενο εμφανίζεται και ασύνδετο σχήμα, όπως “Informatiksysteme und -produkte verwenden, [...], Ausstellerinnen und Aussteller eindeutig zu identifizieren und sicher zu authentifizieren”, “Vorname, Name, Adresse, E-Mail-Adresse und Telefonnummer der Ausstellerin oder des Ausstellers”, το οποίο και διατηρήθηκε στο κείμενο-στόχος.

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και η χρήση αυθεντίας σε όλο το κείμενο, καθώς βασίζεται σε στοιχεία, τα οποία προέρχονται κατά βάση από άρθρα Κανονισμών που σχετίζονται με την πανδημία COVID-19. Ορισμένα από αυτά διαθέτουν παραπομπές με τη μορφή υποσημειώσεων, οι οποίες διατηρήθηκαν ομοίως και στο κείμενο-στόχος, αφού πρώτα ελέγχθηκαν και διαπιστώθηκε η λειτουργία τους.

Στο κείμενο παρατηρείται ακόμη και ρητορικό σχήμα, ειδικότερα αυτό της επανάληψης. Για την ακρίβεια, γίνεται επαναλαμβανόμενη χρήση των όρων “Verordnung”, “Ausstellerin und Aussteller”, “COVID-19-Zertifikat” και “Kanton”. Σε αυτές τις περιπτώσεις δεν έγινε απαλειφή των επαναλαμβανόμενων όρων. Διατηρήθηκε η συχνότητα αναφοράς τους, καθώς πρόκειται για ρητορικό σχήμα με το οποίο φανερώνονται και στοιχεία του πολιτισμού της Ελβετίας.

4. Επίλογος

Η μετάφραση υπάρχει, γιατί οι άνθρωποι μιλούν διαφορετικές γλώσσες. Πρόκειται για μια βασική ανθρώπινη δραστηριότητα που έχει συμβάλει σημαντικά στην εξέλιξη του ανθρώπου. Επιπλέον, διαδραματίζει σημαντικό ρόλο σε μια διαδικασία αλληλοκατανόησης και ειρηνικής συνύπαρξης μεταξύ των λαών, καθώς λειτουργεί ως ένας από τους κυριότερους μηχανισμούς πολιτιστικής ανταλλαγής και πολιτισμικής επαφής. Συνεπώς, ο μεταφραστής θα πρέπει να προσαρμόσει το περιεχόμενο και τα γλωσσικά μέσα, δημιουργώντας μια γέφυρα μεταξύ του πολιτισμού-πηγή και -στόχου, λαμβάνοντας υπόψη το πολιτισμικό περιβάλλον, το αξιακό σύστημα του αναγνωστικού κοινού και τις ρητορικές, υφολογικές, φρασεολογικές και ορολογικές συμβάσεις που διέπουν τη γλώσσα-στόχος. Για να συμβεί αυτό, θα πρέπει ακόμη να κατέχει καλά τόσο τη γλώσσα-πηγή, όσο και τη γλώσσα-στόχος, αλλά και το ιδεολογικό υπόβαθρο πομπού και δέκτη. Έτσι, θα επιτευχθεί και ο σκοπός της μετάφρασης, η πληροφόρηση, δηλαδή, των αποδεκτών του μεταφράσματος.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να επισημάνω ότι η εν λόγω πτυχιακή εργασία αποτέλεσε για εμένα μια πρόκληση στη διαδικασία μετάφρασης ενός νομικού κειμένου με ιατρική θεματολογία. Στην περίπτωση της παρούσας εργασίας δεν θα μπορούσα να μην έχω επιλέξει τη συγκεκριμένη μεθοδολογία. Έμαθα να δουλεύω ένα κείμενο και να ξεπερνάω τις δυσκολίες που μπορεί να προκύψουν, αναπτύσσοντας εναλλακτικές, που όμως δεν θα λειτουργήσουν εις βάρος του κειμένου-στόχος και θα μου χαρίσουν ένα αξιόλογο αποτέλεσμα. Επιπλέον, μέσα από τις δυσκολίες, οι οποίες στάθηκαν ως έναυσμα, ξεκίνησα να μελετώ καλύτερα τη Θεωρία και την Πράξη της μετάφρασης. Συνειδητοποίησα, τέλος, πως ο χρόνος που αξιοποίησα διαβάζοντας και ανακαλύπτοντας διαρκώς νέα πράγματα έχτισαν ένα κομμάτι του χαρακτήρα μου.

Βιβλιογραφία

Πρωτογενής Πηγή

- Fedlex, Die Publikationsplattform des Bundesrecht. *Verordnung über Zertifikate zum Nachweis einer Covid-19-Impfung, einer Covid-19-Genesung oder eines Covid-19 Testergebnisses*. Retrieved November 30, 2021, from <https://www.fedlex.admin.ch/eli/cc/2021/325/de>

Δευτερογενείς Πηγές

- Nord, C. (2014). *Η Μετάφραση ως στοχευμένη δραστηριότητα: Εισαγωγή στις λειτουργικές προσεγγίσεις*. (Σίμος Π. Γραμμενίδης, Δέσποινα Δ. Λάμπρου, μεταφρ.) Αθήνα: Διάυλος
- Κελάνδριας, Π. Ι. (2007). *Η Μετάφραση των Οικονομικών Κειμένων*. Αθήνα: Διάυλος
- Τσίγκου, Μ. (2011). *Γλωσσολογία & Μετάφραση – Προσεγγίζοντας τη μεταφραστική μονάδα*. Αθήνα: Διάυλος
- Reiss, K. & Vermeer, H. J. (2014). *Towards a General Theory of Translational Action*. London: Routledge
- Μπατσαλιά Φ., Σελλά-Μάξη Ε. (2010). *Γλωσσολογική Προσέγγιση στη Θεωρία και τη Διδακτική της Μετάφρασης*. Αθήνα: Παπαζήσης

Λεξικά που χρησιμοποιήθηκαν:

1) Σε ηλεκτρονική μορφή:

- Duden Wörterbuch. Ανακτήθηκε από: <https://www.duden.de/>
- Glosbe. Das Deutsch-Griechisch Wörterbuch. Ανακτήθηκε από: <https://de.glosbe.com/de/el>
- Διαδικτυακό λεξικό Pons. Ανακτήθηκε από: <https://el.pons.com/%CE%BC%CE%B5%CF%84%CE%AC%CF%86%CF%81%CE%B1%CF%83%CE%B7>
- IATE. European Union Terminology. Ανακτήθηκε από: <https://iate.europa.eu/home>

- Linguee. Deutsch-Griechisch Wörterbuch. Ανακτήθηκε από: <https://www.linguee.de/deutsch-griechisch>
- Online-Wörterbuch Griechisch - Deutsch – Griechisch. Ανακτήθηκε από: <http://www.griechisch-woerterbuch.com/>

2) Σε έντυπη μορφή:

- D. N. Stavropoulos & A. S. Hornby. Oxford English-Greek Learner's Dictionary (Revised edition 2008)

Ιστογραφία

- Ευρωπαϊκή Επιτροπή. *Ενωσιακό ψηφιακό πιστοποιητικό COVID*. Ανακτήθηκε από: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/coronavirus-response/safe-covid-19-vaccines-europeans/eu-digital-covid-certificate_el
- World Health Organization. *WHO lists additional COVID-19 vaccine for emergency use and issues interim policy recommendations*, Μάιος 7, 2021. Ανακτήθηκε από: <https://www.who.int/news/item/07-05-2021-who-lists-additional-covid-19-vaccine-for-emergency-use-and-issues-interim-policy-recommendations>
- Ευρωπαϊκή Επιτροπή. *Το ψηφιακό πιστοποιητικό COVID της ΕΕ, εμβολιασμοί και ταξιδιωτικοί περιορισμοί*. Ανακτήθηκε από: https://ec.europa.eu/info/policies/justice-and-fundamental-rights/eu-citizenship/movement-and-residence/eu-digital-covid-certificate-vaccinations-and-travel-restrictions_el